Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

№ 1. Warszawa, dnia 7 stycznia 1927 r. Rok IX.

# DZIENNIK URZĘDOWY
## MINISTERSTWA SKARBU.

**Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 80, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20. Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K.O. Nr. 30305.**



## Opłaty stemplowe.

### 1.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 14 grudnia 1926 r.

**w sprawie opłat stemplowych od weksli.**

Na podstawie art. 9 (ustępu pierwszego) utsawy z dnia 26 października 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 38, poz. 313) oraz na podstawie art. 176 (zdania ostatniego) ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) zarządza się:

**§ 1.** W razie wystawienia wekslu bez określenia kwoty długu i bez daty wystawienia (art. 1 ustępy czwarty i piąty, ustawy z dnia 26 pazdziernika 1921 r. o opłatach stemplowych od weksli) i uiszczenia w sposób prawidłowy opłaty stemplowej w wysokości 18 zł. (§ 2 rozporządzenia z dnia 19 maja 1924 r. Dz. U. R. P. Nr. 50, poz. 513) można uiścić dopłatę (art. 1, ustęp czwarty powołanej ustawy z 1921 r.) tylko do końca lutego 1927 roku. Dopłata ma nastąpić zasadniczo po wpisaniu sumy wekslowej. Przedtem dopłata będzie przyjęta tylko w takim razie, gdy kwota, którą podatnik składa, wynosi conajmniej 12 zł.

Począwszy od dnia 1 marca 1927 r., będą stosowane do weksli, wymienionych w ustępie poprzednim, postanowienia ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570).

**§ 2.** Weksle wystawione zagranicą przed dniem 1 stycznia 1927 r., a wprowadzone do Polski w czasie od dnia 1 stycznia 1927 r., podlegają w myśl art. 179 (ustępu drugiego) ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) przepisom tejże ustawy.

**§ 3.** Prolongata wekslu wystawionego przed wejściem w życie ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r., dokonana w czasie obowiązywania tej ustawy, nie podlega opłacie stemplowej.

**§ 4.** Celem uiszczenia opłaty stemplowej od następujących weksli, wystawionych przed wejściem w życie ustawy o opłatach stemplowych z 1926 r., a podlegających ustawie z dnia 26 października 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. Nr. 38, poz. 313), a mianowicie:

1) od weksli blanco (§ 1 niniejszego rozporządzenia),

2) od weksli, wystawionych zagranicą a wprowadzonych do Polski przed dn. 1 stycznia 1927 r.,

3) od weksli płatnych za okazaniem lub w pewien czas po okazaniu, a nie przedstawionych do zapłaty z upływem trzech miesięcy od daty wystawienia,

4) od weksli z oznaczonym terminem płatności, nie przedstawionych do zapłaty z upływem trzech miesięcy od daty wystawienia — należy weksel przedstawić urzędowi skarbowemu (§ 16

rozporządzenia z dnia 20 listopada 1926 r. Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713), który postąpi w sposób wskazany w § 156 powołanego rozporządzenia z dnia 20 listopada 1926 r.

§ 5. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r.

Minister Skarbu:
*G. Czechowicz.*

(D. U. R. P. z r. 1926 Nr. 127, poz. 745).

---

## 2.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1926 r.

**wydane co do §§ 8 — 12 w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości — celem wykonania w zakresie opłat stemplowych rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r. w sprawie pobierania w roku 1927 nadzwyczajnego 10%-owego dodatku do podatków bezpośrednich, podatków pośrednich, opłat stemplowych, podatku spadkowego i od darowizn, jakoteż do wpłacanych, względnie przymusowo ściąganych zaległości wyżej wymienionych danin (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 697).**

Na podstawie ustępu drugiego art. 176 ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 570) oraz na podstawie art. 5 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 121. poz. 697) zarządza się:

§ 1. Rozporządzenie z dnia 20 listopada 1926 roku, zawierające przepisy wykonawcze do ustawy o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713) ulega na czas do końca 1927 r. zmianom wymienionym w §§ 2 — 13 niniejszego rozporządzenia.

§ 2. Punkt „g" §-u 18 uzupełnia się zdaniem następującem: „Celem stwierdzenia czy opłata przewyższa 50 zł., względnie 10 zł. oblicza się kwotę, należną według ustawy o opłatach stemplowych, nie doliczając dodatku 10%-owego, ustanowionego rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 697)".

§ 3. Przed §-em 20 —po nagłówku: „c) Znaki stemplowe" — umieszcza się § 19a, który brzmi „Celem uiszczenia opłaty za pomocą znaków stemplowych należy użyć znaczków stemplowych, względnie urzędowego blankietu wekslowego, których wartość nominalna równa się kwocie, należnej według ustawy o opłatach stemplowych, bez dodatku 10%-owego".

§ 4. Ustęp pierwszy § 21 otrzymuje brzmienie następujące: „Znaczki stemplowe oraz urzędowe blankiety wekslowe (§ 155) sprzedają kasy skarbowe oraz dystrybutorzy znaków stemplowych — po cenie, która równa się wartości nominalnej znaku stemplowego, zwiększonej o 10%.

§ 5. W § 23 zdanie pierwsze ustępu drugiego otrzymuje brzmienie następujące: „Kasa skarbowa wydaje dystrybutorowi znaki stemplowe za gotówkę, po potrąceniu prowizji w wysokości 3% od nominalnej wartości znaków stemplowych".

Wzór 1 do § 23 ulega zmianie, na tem polegającej, że między rubryką, oznaczoną wyrazami: „Razem suma A i B", a rubryką, oznaczoną wyrazami: „resztę należności" umieszcza się trzy rubryki, z których pierwsza jest oznaczona słowami: „dodatek 10%-owy", druga słowem: „razem", trzecia wyrazami: „prowizja 3% od sumy A i B".

§ 6. Zdanie pierwsze § 26 otrzymuje brzmienie następujące: „Znaczki stemplowe oraz blankiety wekslowe nie mogą być sprzedawane po cenie wyższej od kwoty, wyrażającej wartość nominalną znaku stemplowego zwiększoną o 10%".

§ 7. W § 43 zdania pierwsze ustępu ostatniego otrzymują brzmienie następujące: „Podatnik ma po zapisaniu do rejestru wszystkich pism, wzgl. czynności prawnych, za daną połowę miesiąca podsumować kwoty opłat, do sumy, w ten sposób obliczonej, dodać 10% i sumę łączną wnieść do kasy skarbowej, a mianowicie za pierwszą połowę miesiąca: do dnia 22 bieżącego miesiąca, a za drugą połowę. do dnia 7 miesiąca następnego".

§ 8. Po § 53 umieszcza się § 53a, który brzmi: „Notarjusz wymierza i pobiera dodatek 10%-owy, ustanowiony rozporządzeniem Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 0grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 697).

Dodatek ten oblicza się tylko przy opłacie pojedynczej, a nie przy podwyżce

Celem obliczenia podwyżki mnoży się przez 5, względnie przez 25, tylko opłatę pojedynczą, bez dodatku 10%-owego".

§ 9. W § 55 początek punktu 2 (przed drugim nawiasem) otrzymuje brzmienie następujące: „podział tej sumy na szczególne części składowe t. j. opłatę pojedyńczą, dodatek 10%-owy i podwyżkę, a w razie wymierzenia kilku opłat — wymienienie każdej opłaty z osobna".

§ 10. W § 56 przed wyrazami „zaraz po zaofiarowaniu" umieszcza się wyrazy: „wraz z dodatkiem 10%-owym".

§ 11. Ustęp przedostatni § 59 uzupełnia się następującem zdaniem końcowem: „W kolumnach 7 — 10 oraz 12 wymienia się odnośne kwoty bez dodatku 10%-owego. Dodatek ten należy uwidocznić oddzielnie, a mianowicie w kolumnie 13".

§ 12. W deklaracji według wzoru 4 (do § 60) należy wymienić oddziellnie kwotę, wniesioną tytułem dodatku 10%-owego; należy podać łączną sumę kwot, zapisanych do kolumny 13 wykazu wpływów, nie rozdzielając jej na poszczególne rodzaje opłat stemplowych i podatek od darowizn.

§ 13. Wzory 12 i 13 (do § 168 i 170) ulegają zmianie, na tem polegającej, że zdanie przedostatnie uzupełnia się po wyrazie „gotówką" słowami „wraz z dodatkiem 10%-owym".

§ 14. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

---

## 3.

## PRZEPISY PRZEJŚCIOWE,

uzupełniające instrukcję do ustawy o opłatach stemplowych (Dz. Urz. Min. Sk. z 1926 r. nr. 33, poz. 353), wydane przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli.

### Do §§ 3 — 17 i. s.

§ 1. Jeżeli według przepisów dotychczasowych, uchylonych na mocy art. 171 u. o. s., danina publiczna, unormowana owemi przepisami, może być uiszczona drogą wymiaru doraźnego i w przypadku takim podatnik zgłasza się do urzędu skarbowego z wnioskiem o dokonanie wymiaru doraźnego od pisma sporządzonego przed wejściem u. o. s. w życie, to należy wymierzyć odnośną daninę publiczną w wysokości, przewidzianej w przepisach dawniejszych, ale pozatem zastosować §§ 3 — 17 i. s.

### Do §§ 12 — 15 i. s.

§ 2. Przez czas obowiązywania dodatku 10 procentowego (rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r., Dz. U. R. P. nr. 121, poz. 697, oraz rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 14 grudnia 1926 r. Dz. U. R. P. nr. 127, poz. 745), należy w razie sporządzenia kartki wymiarowej celem uiszczenia opłaty gotówką obliczyć dodatek 10%-owy.

Jeżeli należy się podwyżka (art. 42 u. o. s.), to mnożna (którą należy przemnożyć 5 razy wzgl. 25 razy) równa się opłacie pojedyńczej bez dodatku 10-%-go. Do podwyżki w ten sposób obliczonej nie dolicza się dodatku 10%-go.

§ 3. W części I kartki wymiarowej (w „poleceniu poboru") należy po wyrazach „opłatę stemplową" wymienić kwotę, wynikłą z zesumowania opłaty pojedyńczej i dodatku 10%. Nie należy więc w „poleceniu poboru" wymieniać dodatku 10%-go oddzielnie.

Natomiast w części II (w „wyjaśnieniu wymiaru") należy podać dodatek osobno. Jeżeli urząd skarbowy posługuje się schematem według wzoru 2 i przytem wypełnia drugą formułkę „razem .... zł. .... gr.", to umieszcza wzmiankę o dodatku 10%-wym poniżej owej drugiej formułki, a mianowicie w sposób następujący:

„dodatek 10% (od kwoty zł. . . gr.) . zł. ... gr.
razem . . . . . ... zł. ... gr."

W nawiasie (po wyrazach „od kwoty") należy wymienić opłatę pojedyńczą, względnie — w przypadku wymierzenia dwu lub więcej opłat pojedyńczych — ich sumę.

Na czas obowiązywania dodatku 10%-go wzór 1 do i. s. ulega zmianie przez uzupełnienie części III (pod napisem „Wskazówki, tyczące się zarachowania"), a mianowicie przez dodanie (powyżej rubryki „razem") nowej rubryki poziomej, której określenie brzmi: „§ 15: dodatek 10%-wy".

§ 4. Jeżeli kartkę wymiarową sporządzono w przypadku, w którym opłata ma być uiszczona znaczkami stemplowemi (§§ 12. i. 13 i. s.), to dodatku 10%-go nie dolicza się.

### Do §§ 24 i 25 i. s.

§ 5. W razie przedstawienia urzędowi skarbowemu weksIu, wystawionego przed wejściem u. o. s. w życie, a podlegającego ustawie z dnia 26 października 1921 r. (Dz. U. R. P. z 1922 r. nr. 38, poz. 313), urząd skarbowy zastosuje rozporządzenie z dnia 14 grudnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 127 poz. 745), względnie § 156 r. w. s., a nadto § 24 i. s., względnie § 25 i. s.

### Do §§ 32 i 33 i. s

§ 6. Jeżeli co do pisma sporządzonego przed wejściem u. o. s. w życie, a podlegającego opłacie, której wysokość ma być ustalona w miarę wykonywania zobowiązania, urząd skarbowy prowadził już ewidencję przed wejściem u. o. s. w życie, to ewidencja ma być prowadzona nadal w sposób dotychczasowy. Wszelkie jednak pisma (podania podatników, przypomnienia z urzędu), mające na celu wymierzenie opłaty (z powodu całkowitego lub częściowego wykonania zobowiązania) należy zapisywać do rejestru wymiarów nakazowych (§ 72 i. s.).

Jeżeli zaś co do pisma, sporządzonego przed wejściem u. o. s. w życie, urząd skarbowy dopiero w czasie obowiązywania u. o. s. zarządza prowadzenie ewidencji, to ewidencja ma się odbywać według zasad, podanych w §§ 32 i 33 i. s.

### do §§ 36 i 37 i. s.

§ 7. Formularz według wzoru 3 służy jedynie do sporządzenia nakazów płatniczych w przedmiocie opłat stemplowych według nowej ustawy.

§ 8. Przy wymiarach, dokonywanych w ciągu r. 1927 drogą nakazu płatniczego — bez względu na to, czy przedmiotem nakazu płatniczego jest opłata stemplowa, ustalona według nowej ustawy czy danina publiczna, unormowana przepisem, uchylonym na mocy art. 171 u. o. s. — należy w treści nakazu płatniczego uwidocznić wymiar dodatku 10%.

Na czas obowiązywania dodatku 10%-go wzór 3 do i. s. ulega zmianie przez umieszczenie między drugą formułką „razem ... zł. ... gr." a, wyrazem „słowami" wyrazów następujących:

„dodatek 10% (od kwoty ... zł. ... gr.) ... zł. ... gr.
razem . . . . . . ... zł. ... gr."

W nawiasie (po wyrazach „od kwoty") należy wymienić opłatę pojedyńczą, względnie — w przypadku wymierzenia dwu lub więcej opłat pojedyńczych — ich sumę.

Na referacie nakazu płatniczego należy umieścić (u góry, po lewej stronie) uwagę: „K. B. kol. 6 ... zł. ... gr." ewentualnie też uwagę „K. B. kol. 7 ... zł. ... gr.". Po wyrazach „kol. 6" należy wymienić kwotę opłaty pojedynczej, a po wyrazach „kol. 7" kwotę podwyżki — jedną i drugą kwotę bez doliczenia dodatku 10%-go. Uwagi te mają na celu zapobiec przypisaniu w księdze bierczej dodatku 10%-go, dodatek bowiem ten nie jest przedmiotem przypisu (§ 20 niniejszych przepisów).

§ 9. Na każdym nakazie płatniczym — bez względu na to, czy przedmiotem jego jest opłata stemplowa, ustalona według nowej ustawy czy danina publiczna, unormowana przepisem uchylonym

na mocy art. 171 u. o. s. — ma być wymieniona pozycja K. B.

Jeżeli wymiaru dokonano w myśl przepisu, uchylonego na mocy art. 171, to należy (oprócz pozycji K. B.) wymienić:

a) pozycję R. W. D. względnie R. W. N. — gdy sprawę zapisano do jednego z tych rejestrów (§§ 14 i 16 niniejszych przepisów",

b) odpowiedni znak dawniejszy, jeżeli sprawa weszła przed dniem 1 stycznia 1927 r. i na skutek tego została zapisana do odpowiedniego rejestru dawniejszego.

### Do §§ 57 i 58 i. s.

§ 10. Na mocy § 188 r. w. s. należy przy kontroli stemplowej (art. 38 u. o. s. oraz §§ 78 i 79 r. w. s.) badać nietylko pisma, podlegające opłatom w myśl u. o. s., lecz także pisma, których tyczą się przepisy, wymienione w art. 171 u. o. s. — bez względu na to, czy według tych przepisów dawniejszych kontrola stemplowa była dopuszczalna czy nie.

### Do §§ 60 oraz 63 — 66 i. s.

§ 11. Postanowienia o odpisaniu z tytułu nienależności, o uwidocznieniu nadpłat rachunkowych i faktycznych oraz o zwrocie nadpłat — zawarte w §§ 60 (ustępie drugim i następnych), 63 (ustępie czwartym i następnych), oraz 64 — 66 — należy stosować analogicznie do danin publicznych, wymierzonych, względnie uiszczonych w myśl przepisów wymienionych w art. 171 u. o. s.

§ 12. Jeżeli w przypadku sporządzenia „wykazu w sprawie nadpłaty" (§ 64 i. s. oraz wzór 6 do i. s.) ujawniła się nadpłata co do dodatku 10 procentowego, to należy odnośne kwoty uwidocznić w kolumnach 22 i 31, a mianowicie przez wpisanie litery „d" i uwidocznienia — poniżej tej litery — kwoty uiszczenia, względnie nadpłaty.

Jeżeli uiszczono również odsetki za odroczenie, to należy w kol. 22 i 31 wpisać przedewszystkiem kwoty tych odsetek, a poniżej uwidocznić kwotę dodatku (w sposób podany w ustępie poprzednim).

### Do § 67 i. s.

§ 13. Księgi, których numeracja stosuje się do okresu budżetowego (R. W. D., R. W. N., W. W., R. S. O., K. B. oraz księgę główną (należy założyć po raz pierwszy wyjątkowo tylko na trzymiesiące t. j. na czas od dnia 1 stycznia 1927 r. do dnia 31 marca 1927 r.

Pierwsza pozycja w każdej z tych ksiąg (założonych na pierwszy kwartał 1927 r.) ma być oznaczona numerem 1. Numer oraz okres, do którego należą pozycje, zapisane do tych ksiąg, wyraża się zapomocą ułamka, którego licznik wymienia numer pozycji, mianownik zaś zawiera znak 26.IV (t. j. czwarty kwartał okresu budżetowego „1926", obejmującego czas od dnia 1 kwietnia 1926 roku do końca marca 1927 r.).

Z dniem 1 kwietnia 1927 r. należy założyć księgi powyższe na okres budżetowy 1927-28; pozycje, zapisane do tych ksiąg, oznacza się w formie ułamka, którego mianownik zawiera liczbę „27".

### Do §§ 68 — 71 i. s.

§ 14. Do rejestrów wymiarów doraźnych należy zapisywać również pisma, sporządzone przed wejściem u. o. s. w życie, jeżeli w czasie od dnia 1 stycznia 1927 r. zostały przedstawione urzędowi skarbowemu celem dokonania wymiaru doraźnego (§ 1 niniejszych przepisów).

§ 15. Jeżeli opłata wymierzona doraźnie, ma być uiszczona g o t ó w k ą (§§ 14 i 15 i. s.) to do kolumny 7 rejestru wymiarów doraźnych zapisuje się kwotę, wynikłą z zesumowania opłaty pojedynczej i dodatku 10%-go (względnie z zesumowania opłaty pojedynczej, podwyżki oraz dodatku). Do kolumny 11 zapisuje się całą kwotę uiszczoną, nie wydzielając części, przypadającej na dodatek 10%-wy.

### Do § 72 i. s.

§ 16. Pisma, wymienione w punktach 3 i 4 §-u 72, należy zapisywać do rejestru wymiarów nakazowych również wówczas, gdy tyczą się danin publicznych, unormowanych przepisami dawniejszemi, które uchylił § 171 u. o. s.

### Do §§ 78 — 82 i. s.

§ 17. Część p i e r w s z a rejestru uiszczeń bezpośrednich („Uiszczanie bezpośrednie stałe") ma obejmować w s z y s t k i e osoby, które są obowiązane stale do bezpośredniego uiszczania opłat stemplowych, a więc również te, którym władza skarbowa przed wejściem u. o. s. w życie zezwoliła na uiszczenie bezpośrednie (§ 186). Przeniesienie tych osób z ksiąg dotychczasowych do części pierwszej R. U. B. ma nastąpić przed upływem r. 1927. W odnośnej księdze dawniejszej należy przy każdej pozycji przeniesionej zanotować odpowiednią pozycję R. U. B.; na odwrót w R. U. B. należy uwidocznić pozycję księgi dawniejszej.

### Do §§ 84 i 85.

§ 18. Pisma, wymienione w § 84, należy zapisywać do R. S. O. również wówczas, gdy tyczą się danin publicznych, unormowanych przepisami dawniejszemi, a które uchylił § 171 u. o. s.

### Do §§ 86 — 93 i. s.

§ 19. Opłaty, podwyżki oraz kary pieniężne, wymierzone przez urząd skarbowy zapomocą nakazu płatniczego (§ 86, punkt 1 i. s.), należy zapisywać do księgi bierczej, prowadzonej według wzoru 12, w każdym wypadku, w którym zapisanie nakazu płatniczego do księgi bierczej nie nastąpiło do dnia 31 grudnia 1926 r. włącznie. Nie ma znaczenia, czy chodzi o opłatę, przewidzianą w u. o. s., czy o daninę publiczną, unormowaną przepisami dawniejszemi, które uchylił § 171 u. o. s.

Przypisy dokonane w księgach dawniejszych przed dniem 1 stycznia 1927 r. mają już tam pozostać i nie należy ich przenosić do nowej księgi bierczej, prowadzonej według wzoru 12.

Wszelkie zdarzenia, tyczące się przypisów dawniejszych (odpisanie z tytułu nienależności. umorzenie z powodu nieściągalności, uiszczenie, nadpłata), mają być uwidoczniane w księgach dawniejszych.

§ 20. Księga biercza nie zawiera kolumny na uwidocznienie dodatku 10%-go.

W księdze bierczej nie uwidocznia się przypisu dodatku 10%, a tem samem nie wymienia się w niej ani sprostowania dodatku, wymierzonego zapomocą nakazu płatniczego ani odpisania z tytułu nienależności ani umorzenia z powodu nieściągalności. Uwidocznia się jedynie uiszczenia oraz nadpłaty (rachunkowe i faktyczne). Do uwidocznienia uiszczeń służy kolumna 22, a do uwidocznienia nadpłat kolumna 31. W tym celu należy wpisać literę „d", a poniżej tej litery wymienić kwotę uiszczenia, względnie nadpłaty.

Jeżeli uiszczono względnie nadpłacono, również odsetki za odroczenie, to należy w kol. 22, względnie 31 wpisać przedewszystkiem kwotę tych odsetek, a poniżej uwidocznić kwotę dodatku (w sposób podany w ustępie poprzednim).

**Do §§ 95 i 96 i. s.**

§ 21. W części d r u g i e j „księgi głównej opłat stemplowych" (wzór 14) zaległość początkowa na dzień 1 stycznia 1927 r. (kol. 2) ma obejmować ogólną sumę zaległości na dzień 31 grudnia 1926 r. w pozycjach 3 — 6, 8, 10 i 11 §-u 13 budżetu Ministerstwa Skarbu na r. 1926.

W części t r z e c i e j księgi głównej należy w kol. 2 za styczeń 1927 r. wymienić zaległość na dzień 31 grudnia 1926 r. w pozycji 13 §-u 13 budżetu Ministerstwa Skarbu na r. 1926.

§ 21. W „wykazie pomocniczym do księgi głównej opłat stemplowych" (wzór 15) należy uwidocznić przypadki odpisania z powodu nienależności, względnie umorzenia z powodu nieściągalności (kol. 3, 4, 14 i 15), jak również nadpłaty faktyczne (kol. 5, 6, 16 i 17) nietylko wówczas, gdy te zdarzenia tyczą się opłat, unormowanych w nowej u. o. s., lecz także, gdy chodzi o daniny publiczne, unormowane przepisami dawniejszemi, które uchylił art. 171 u. o. s.

**Do § 99 i. s.**

§ 23. Punkty 1 i 2 §-u 99 należy stosować analogicznie również do uiszczeń tych kwot, które przypisano przed dniem 1 stycznia 1927 r. w księgach dawniejszych, a które obejmują daniny publiczne, unormowane przepisami, które uchylił art. 171 u. o. s.

§ 24. Przez czas obowiązywania dodatku 10%-go należy:

a) w razie niewystarczalności kwoty uiszczonej (punkt 2 §-u 99) zarachowywać odpowiednie części w porządku następującym: należytości egzekucyjne, odsetki za odroczenie, odsetki za zwłokę, d o d a t e k 10%-wy, opłata pojedyncza, podwyżka;

b) wypełniać kolumnę 33 wykazu szczegółowego (p. niżej § 29), względnie kolumnę 19 wykazu sekwestratora (p. niżej § 28);

c) na podstawie not kasowych w przedmiocie sprzedaży znaczków stemplowych, względnie sprzedaży blankietów wekslowych (ustęp przedostatni §-u 131 i. s. — w brzmieniu ustalonem w §-ie 32 niniejszych przepisów) zapisywać do kolumny 11, względnie 15. wykazu szczegółowego r ó ż n i c ę między sumą „należności ostatecznej", a sumą „dodatku 10%-go".

**Do §§ 100 i 101 i. s.**

§ 25. Uiszczenia, dokonywane, począwszy od dnia 1 stycznia 1927 r., na poczet danin publicznych, unormowanych przepisami dawniejszemi, które uchylił art. 171 u. o. s., a przypisanych w księgach dawniejszych, mają być zarachowywane na pozycję 11 („opłaty stemplowe, uiszczone wskutek nakazów płatniczych"), względnie też — o ile chodzi o podwyżki, „kary stemplowe", kary porządkowe i t. p. — na pozycję 13.

N i e j e s t d o z w o l o n e zarachowanie zaległości, o których mowa, na pozycje 1 — 10.

**Do § 108 i. s.**

§ 26. Urząd Skarbowy sporządzi: a) osobne z a m k n i ę c i e r a c h u n k o w e za czas od dnia 1 kwietnia 1926 r. do końca 1926 r., ułożone według zasad dotychczasowych, b) osobne zamknięcie rachunkowe za czas od dnia 1 stycznia 1927 r. do końca marca 1927 r., ułożone według wskazówek, podanych w § 108 i. s.

Obydwa zamknięcia należy złożyć izbie skarbowej w czasie od dnia 1 kwietnia do dnia 15 maja 1927 r.

W sprawie zamknięcia rachunkowego za pierwszy kwartał 1926 r. zostanie wydane zarządzenie oddzielne.

**Do § 109 i. s.**

§ 27. Wykaz zaległości pieniężnych należy sporządzić po raz pierwszy według stanu z dnia 31 marca 1927 r. Ma on obejmować również zaległości w zakresie danin publicznych przypisanych przed dniem 1 stycznia 1927 r., a unormowanych przepisami dawniejszemi, które uchylił art. 171 u. o. s.

**Do § 110 i. s.**

§ 28. Wykaz sekwestratora skarbowego (wzór 24) ulega na czas obowiązywania dodatku 10%-go zmianie, na tem polegającej, że kolumna „Uwagi" zostaje oznaczona numerem 20 i że zostaje utworzona nowa kolumna 19 pod napisem „Dodatek 10%-wy.

**Do § 111 i. s.**

§ 29. „Wykaz szczegółowy przychodu opłat stemplowych i danin pokrewnych" (wzór 25) ulega na czas obowiązywania dodatku 10%-go zmia-

nie, na tem polegającej, że kolumna „Uwagi" zostaje oznaczona numerem 34 i że zostaje utworzona nowa kolumna 33 pod napisem „Dodatek 10%-wy".

**Do §§ 126, 127 i 131 i. s.**

§ 30. W dziennikach materjałowych (wzory 26 i 27) kolumna pod napisem „Należność" ulega na czas obowiązywania dodatku 10%-go podziałowi na trzy części.

We wzorze 26 nagłówek części pierwszej brzmi „a) należność normalna (różnica między sumą w kolumnie 5, a sumą w kolumnie 6)"; nagłówek części drugiej: „b) dodatek 10%-wy do sumy, wymienionej w kolumnie 5"; nagłówek części trzeciej: „c) należność ostateczna (przy sprzedaży dystrybutorom: suma kwot „a" i „b"; przy sprzedaży drobnej: suma kwoty w kolumnie 5 i kwoty „b")".

Analogiczne zmiany zostały dokonane we wzorze 27.

§ 31. W deklaracji, tyczącej się drobnej sprzedaży (§ 127 i. s.), należy sumę, uzyskaną ze sprzedaży, podać w trzech częściach, wymieniając: ogólną wartość nominalną, dodatek 10%-wy oraz sumę łączną.

Na podstawie tej deklaracji księgowy wypełnia:

a) w dzienniku rozchodu znaczków stemplowych kolumnę 5, oraz część drugą i trzecią kolumny 7;

b) w dzienniku rozchodu blankietów wekslowych kolumnę 6 oraz część drugą i trzecią kolumny 8.

Przy sprzedaży drobnej nie wypełnia się rubryki pod napisem „należność normalna".

§ 32. Ustęp przedostatni § 131 i. s. otrzymuje na czas obowiązywania dodatku 10%-go brzmienie następujące:

„Księgowy podsumowuje codziennie rubryki pod napisem: „dodatek 10%-wy" i „należność ostateczna", przenosi sumę „należności ostatecznej" do dziennika przychodu jako „sprzedaż znaczków stemplowych", a pozycję dziennika przychodu uwidocznia w dzienniku materjałowym w kolumnie pod napisem „Uwagi"; celem przeniesienia do dziennika przychodu należy sporządzić notę kasową, w której należy wymienić oddzielnie sumę należności ostatecznej i oddzielnie sumę dodatku 10%-go; notę kasową załącza się jako dochód przychodowy do „wykazu szczegółowego przychodu opłat stemplowych i danin pokrewnych" (wzór 25).

**Do § 145 i. s.**

§ 33. Izba skarbowa sporządzi: a) osobne zamknięcie rachunkowe (§ 145, punkt 3a) za czas od 1 kwietnia 1926 r. do końca 1926 r., ułożone według zasad dotychczasowych, b) osobne zamknięcie rachunkowe za czas od dnia 1 stycznia 1927 r. do końca marca 1927 r., przystosowane do przepisów i. s.

Obydwa zamknięcia należy złożyć Ministerstwu Skarbu do końca maja 1927 r.

W sprawie zamknięcia rachunkowego za pierwszy kwartał 1926 r. zostanie wydane zarządzenie oddzielne.

Wykaz obrotu znaków stemplowych (§ 145, punkt 3b) należy sporządzić po raz pierwszy za okres od dnia 1 kwietnia 1926 r. do końca marca 1927 r.

§ 34. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 1927 r.

Warszawa, dnia 27 grudnia 1926 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

---

## 4.

## INSTRUKCJA

**dla organów sądowych w przedmiocie dodatku 10%-owego do opłat stemplowych, wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości i z Najwyższą Izbą Kontroli.**

**Objaśnienia wstępne.**

§ 1. Instrukcja do ustawy o opłatach stemplowych, zawierająca przepisy dla organów sądowych, z dnia 14 grudnia 1926 r. (Dz. Urz. Min. Sprawiedl. nr. 24a) ulega — ze względu na rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r. w sprawie pobierania w roku 1927 nadzwyczajnego 10%-owego dodatku (Dz. U. R. P nr. 121, poz. 697) — zmianom wymienionym w §§ 2 — 14 niniejszej instrukcji.

Instrukcja niniejsza wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 1928 r.

**Zmiany części pierwszej i. s. sąd., zawierającej przepisy dla obszarów, na których obowiązują: kodeks cywilny francuski oraz prawo cywilne rosyjskie.**

**Do § 3 i. s. sąd.**

§ 2. Opłatę stemplową należy wymierzyć w kwocie, przewidzianej w ustawie o opłatach stemplowych, z doliczeniem dodatku 10%.

Blankiet nakazu płatniczego (wzór 1) ulega zmianie na tem polegającej, że zdanie pierwsze tekstu, umieszczonego poniżej tabeli, otrzymuje brzmienie następujące: „Kwotę ... zł. ... gr., obliczoną w kolumnach 8 i 9, względnie 13, jak również nadzwyczajny dodatek 10%-wy w kwocie .... zł. ... gr. razem ... zł. ... gr., słowami należy ..., należy wnieść do kasy sądowej",

W kolumnach 8, 9 i 13 należy wpisywać kwoty, obliczone ściśle według ustawy o opłatach stemplowych, bez doliczania dodatku 10%-owego. Dodatek ten należy więc wymienić dopiero w tekście, umieszczonym poniżej tabeli.

**Do § 17 i. s. sąd.**

§ 3. W kolumnie 7 wykazu opłat stemplowych należy wymienić całą należność, a zatem

kwotę, wynikłą z zesumowania opłaty, obliczonej ściśle według u. o. s. i dodatku 10%-owego. Kwotę dodatku należy wymienić w kolumnie 13, posługując się znakiem „d". Należy więc np. wpisać w kol. 7 : 2.200 zł., a w kol. 13 : „d" 200 zł.

## Do § 25 i. s. sąd.

§ 4. Komornik, oznajmiając stronie wysokość opłaty stemplowej, ma oświadczyć jej, że jeśliby wymierzona kwota (obejmująca opłatę właściwą wraz z dodatkiem 10%-owym) miała być uiszczona nie gotówką, lecz znaczkami stemplowemi, to należy złożyć (do rąk komornika) znaczki, których wartość nominalna równa się dziesięciu jedenastym częściom kwoty wymierzonej.

## Do § 26 i. s. sąd.

§ 5. Dwa ostatnie ustępy § 26 i. s. sąd. otrzymują brzmienie następujące:

„W księdze kasowej (wzór 2 do powołanych tymczasowych przepisów) należy trzy kolumny po stronie przychodu i trzy po stronie rozchodu przeznaczyć na opłaty stemplowe. Jedna z kolumn po każdej stronie ma być zaopatrzona w nagłówek: „Opłaty stemplowe; poz. 1", druga w nagłówek: „Opłaty stemplowe; poz. 10", trzecia w nagłówek: „Dodatek 10% do opł. stempl." Kasa sądowa zapisuje w przypadku poszczególnym do kolumny trzeciej — kwotę dodatku 10%-owego, wymienioną w nakazie płatniczym w tekście, umieszczonym poniżej tabeli; resztę opłaty zapisuje do kolumny pierwszej lub drugiej — według wskazówki, umieszczonej na nakazie płatniczym po stronie lewej u góry.

Wpłacając do kasy skarbowej sumy pobrane tytułem opłat stemplowych, kasa sądowa wymienia w deklaracji płatniczej, względnie na odwrotnej stronie blankietu nadawczego P. K. O., osobno kwotę, która ma być zarachowana w pozycji 1, osobno tę, która należy do pozycji 10 i osobno kwotę dodatku 10%-owego".

## Zmiany w części drugiej i. s. sąd., zawierającej przepisy dla bszaru, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki.

## Do § 28 i. s. sąd.

§ 6. Formularz nakazu płatniczego (wzór 4) ulega zmianie, na tem polegającej, że zdanie pierwsze tekstu, umieszczonego poniżej tabeli, otrzymuje brzmienie następujące: „Kwotę ... zł. ... gr., obliczoną w kolumnach 8 i 9, względnie 14, jak również nadzwyczajny 10%-owy dodatek w kwocie ... zł. ... gr., razem ... zł. ... gr, słowami należy wnieść do kasy sądowej".

W kolumnach 8, 9 i 14 należy wpisywać kwoty, obliczone ściśle według ustawy o opłatach stemplowych, bez doliczenia dodatku 10%-owego. Dodatek ten należy więc wymienić dopiero w tekście, umieszczonym poniżej tabeli.

## Do § 44 i. s. sąd.

§ 7. W kolumnie 7 wykazu opłat stemplowych należy wymienić całą należność, a zatem kwotę, wynikłą z zesumowania opłaty, obliczonej ściśle według u. o. s. i dodatku 10%-owego. Kwotę dodatku należy wymienić w kolumnie 13, posługując się znakiem „d". Należy więc np. wpisać w kol. 7 : 2.200 zł., a w kol. 13 : „d. 200 zł.".

## Do § 61 i. s. sąd.

§ 8. Organ wykonawczy, oznajmiając stronie wysokość opłaty stemplowej, ma oświadczyć jej, że jeśliby wymierzona kwota (obejmująca opłatę z dodatkiem 10%-owym) miała być uiszczona nie gotówką, lecz znaczkami stemplowemi, to należy złożyć (do rąk organu wykonawczego) znaczki, których wartość nominalna równa się dziesięciu jedenastym częściom kwoty wymierzonej.

## Do § 62 i. s. sąd.

§ 9. Dział księgi pieniężnej, przeznaczony dla opłat stemplowych, ma być w 1927 r. prowadzony według zmienionego wzoru, załączonego do niniejszej instrukcji *).

Ustęp czwarty § 62 otrzymuje brzmienie następujące: „Po stronie przychodu należy kolumny 3, 4 oraz 7 — 9 wypełnić według odnośnych danych, umieszczonych w nakazie płatniczym. Należy mianowicie do kolumny 9 zapisać kwotę dodatku 10%-owego, wymienioną w nakazie płatniczym w tekście, umieszczonym poniżej tabeli; resztę opłaty należy zapisać do kolumny 7 lub 8 — według wskazówki, umieszczonej na nakazie płatniczym po stronie lewej u góry".

Zdanie przedostatnie § 62 otrzymuje brzmienie następujace: „W deklaracji, względnie na blankiecie P. K. O., ma podać, że chodzi o opłaty stemplowe oraz wskazać, ile należy zarachować na pozycję 1, ile na pozycję 10, a ile na dodatek 10 procentowy".

## Zmiany w części trzeciej i. s. sąd., zawierającej przepisy dla obszaru, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki.

## Do § 70 i. s. sąd.

§ 10. Opłatę stemplową należy wymierzyć w kwocie, przewidzianej w ustawie o opłatach stemplowych, z doliczeniem dodatku 10%-owego.

Formularz polecenia poboru (wzór 6) ulega zmianie, na tem polegającej, że po stronie prawej u góry zwrot „Pozycja 1, 8, 10" uzupełniono wyrazami" ... zł. ... gr.", a poniżej umieszczono wyrazy „Dodatek 10% ... zł. ... gr.".

W tekście polecenia poboru przed wyrazem „tytułem" należy wymienić całą należność, nie wyłączając dodatku 10%-owego.

## Do § 74 i. s. sąd.

§ 11. Formularz nakazu płatniczego (wzór 7) ulega zmianie, na tem polegającej, że zdanie pierw-

*) Różnica polega na tem, że po stronie przychodu, kolumna pod napisem „Uwagi" została zaopatrzona w nr. 10 i że stworzono nową kolumnę 9 pod napisem „dodatek 10%-owy".

sze tekstu, umieszczonego poniżej tabeli, otrzymuje brzmienie następujące: „Kwotę ... zł. ... gr., obliczoną w kolumnach 7 i 8, względnie 14, jak również nadzwyczajny dodatek 10%-owy w kwocie ... zł. ... gr., razem ... zł. ... gr, słowami .... należy wnieść do kasy sądowej".

W kolumnach 7, 8 i 14 należy wpisywać kwoty, obliczone ściśle według ustawy o opłatach stemplowych, bez doliczenia dodatku 10%-owego. Dodatek ten należy więc wymienić dopiero w tekście, umieszczonym poniżej tabeli.

**Do § 77 i. s. sąd.**

§ 12. W kolumnie 7 wykazu opłat templowych należy wymienić całą należność, a zatem kwotę, wynikłą z zesumowania opłaty, obliczonej ściśle według u. o. s. i dodatku 10%-owego. Kwotę dodatku należy wymienić w kolumnie 13, posługując się znakiem „d". Należy więc np. wpisać w kol. 7 : 2.200 zł., a w kol. 13 : „d 200 zł.".

**Do § 89 i. s. sąd.**

§ 13. Komornik, oznajmiając stronie wysokość opłaty stemplowej, ma oświadczyć jej, że jeśliby wymierzona kwota (obejmująca opłatę właściwą wraz z dodatkiem 10%-owym) miała być uiszczona nie gotówką, lecz znaczkami stemplowemi, to należy złożyć (do rą kkomornika) znaczki, których wartość nominalna równa się dziesięciu jedenastym częściom kwoty wymierzonej.

**Do § 90 i. s. sąd.**

§ 14. Ustępy: czwarty, piąty i szósty § 90 otrzymują brzmienie następujące:

„W księdze kasowej (wzór 2 do powołanych przepisów) nagłówek kolumny 8 otrzymuje brzmienie następujące: „opłaty stemplowe (dział 6 § 13 budżetu Min. Skarbu)". Kolumna ta zostaje podzielona na cztery rubryki pionowe, których nagłówki będą następujące: rubryki pierwszej — „a) pozycja 1", drugiej — „b) pozycja 8", trzeciej— „c) pozycja 10", czwartej—„d) dodatek 10%-owy".

Wypełnienie tych rubryk pionowych następuje według wskazówki, umieszczonej przez sekretarjat sądowy na poleceniu poboru (§ 70), względnie na nakazie płatniczym (§ 74). Należy mianowicie przedewszystkiem wypełnić kolumnę „d", wpisując do niej kwotę dodatku 10%-owego, wymienioną w poleceniu poboru po stronie prawej u góry, względnie w nakazie płatniczym w tekście, umieszczonym poniżej tabeli; resztę opłaty zapisuje się do kolumny „a", względnie „b", względnie „c".

We wzorze deklaracji płatniczej (wzór 3 do powołanych przepisów tymczasowych) ustęp, zaczynający się od słów „na Dz. VI" otrzymuje brzmienie następujące: „na Dz. 6 § 13 budż. Min. Skarbu (opłaty stemplowe) . . . . zł. . . . gr.
a mianowicie na pozycję 1 . . . . zł. . . . gr.
na pozycję 8 . . . zł. . . . gr.
na pozycję 10 . . . zł. . . . gr.
na dodatek 10%-owy . . . . . . . zł. . . . gr.

Warszawa, dnia 27 grudnia 1926 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Wzór 5 do § 62.

## KSIĘGA PIENIĘŻNA

Sądu........................................................................

Opłaty Stemplowe.

| PRZYCHÓD | | | | | | | | | |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | | 7 | 8 | 9 | 10 |
| Pozycja | Data | Liczba czynności | WOS. | Płatnik | Kwota uiszczona | | Zarachowanie: pozycja budżetowa 1 | pozycja budżetowa 10 | Dodatek 10%-wy | UWAGI |
| | | | | | Zł. | gr. | | | | |
| | | | | | | | | | | |

| ROZCHÓD | | | | |
|---|---|---|---|---|
| 1 | 2 | 3 | | 4 |
| Pozycja | Data | Przekazano kasie skarbowej | | UWAGI |
| | | Zł. | gr. | |
| | | | | |

## 5.

## OBWIESZCZENIE MINISTERSTWA SKARBU

z dnia 23 grudnia 1926 r.

**w sprawie urzędowych blankietów wekslowych.**

W myśl § 198 Rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 20 listopada 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 123, poz. 713), zawierającego przepisy wykonawcze do ustawy z dn. 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych, urzędowe blankiety wekslowe, będące obecnie w obiegu, mogą być używane, aż do dalszego zarządzenia.

W związku z powyższem Ministerstwo Skarbu komunikuje, iż do blankietów wspomnianych należą również 20 i 30 groszowe z tem zastrzeżeniem, że — zgodnie z art. 122 cyt. ustawy — blankiet 20-groszowy służyć będzie z dn. 1 stycznia 1927 r. do wystawienia wekslu na sumę nieprzekraczającą 50 złotych (dotychczas 60 złotych), 30-groszowy zaś od daty powyższej do wystawienia wekslu na sumę ponad 50 do 100 złotych (dotychczas 90 zł.).

Zarazem Ministerstwo Skarbu oznajmia, iż słowa: „z terminem trzechmiesięcznym". umieszczone na blankietach wekslowych, wydanych przed dniem 1 stycznia 1927 r., a pozostających narazie nadal w obiegu, będą z dniem 1 stycznia 1927 r. bez znaczenia wobec tego, iż ze stanowiska nowej ustawy o opłatach stemplowych termin płatności wekslu nie ma wpływu na wysokość opłaty stemplowej.

Podsekretarz Stanu:

(—) *K. Góra.*

# Przepisy o państwowej służbie cywilnej.

6.

## ROZPORZĄDZENIE PREZYDENTA RZECZYPOSPOLITEJ.

z dnia 22 grudnia 1926 r.

**w sprawie zmiany niektórych postanowień ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o pańtswowej służbie cywilnej.**

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozporządzeń z mocą ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78, poz. 443) postanawiam co następuje:

**Art. 1.** Termin ustalenia urzędników i funkcjonarjuszów niższych, przewidziany w art. 116 ustawy z dnia 17 lutego 1922 r. o państwowej służbie cywilnej w brzmieniu ustalonem w art. 1 ustawy z dnia 22 grudnia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 129, poz. 920), przedłuża się do dnia 31 grudnia 1927 r.

**Art. 2.** Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Prezesowi Rady Ministrów i wszystkim Ministrom we właściwym każdemu z nich zakresie działania.

**Art. 3.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezydent Rzeczypospolitej: *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych: *J. Piłsudski.*

Minister i Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego: *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski.*

Miisnter Spraw Zagranicznych: *August Zalewski.*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych: *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski.*

Minitser Komunikacji: *Romocki.*

Minister Robót Publicznych: *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej: *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych: *Witold Staniewicz.*

(D. U. R. P. z r. 1926 Nr. 127, poz. 739).

Drukarnia Państwowa, Miodowa Nr. 22, Nr. 34968, 5.I. 1927. 6000.

Opłata pocztowa uiszczona ryczałtem.

№ 2. Warszawa, dnia 13 stycznia 1927 r. Rok IX.

# DZIENNIK URZĘDOWY
## MINISTERSTWA SKARBU.

**Cena numeru pojedyńczego 75 groszy, z przesyłką zwyczajną gr. 85, poleconą 1 zł. 10 groszy. Prenumerata kwartalna 5 złotych. Cena ogłoszeń za tekstem od wiersza 1m/m szpalty redakcyjnej 30 gr., tabelaryczne i cyfrowe 60 gr. Materjał redakcyjny oraz ogłoszenia, które na mocy przepisów obowiązujących podlegają opublikowaniu w „Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Skarbu", należy kierować do Administracji, Rymarska 3. Tel. redakcji 148-03, tel. Administracji Min. Sk. wewn. 20.**

**Za terminowy druk ogłoszeń Administracja nie odpowiada. Konto czekowe w P. K.O. Nr. 30305.**

TREŚĆ.



# Organizacja władz.

## 7.

### KOMUNIKAT.

**Zwinięcie okręgów nadzorczych inspektorów kontroli skarbowej w okręgach administr. Izb skarbowych w Wilnie i w Łucku.**

Departament akcyz i monopoli uprasza o zarządzenie umieszczenia w nabliższym numerze *Dziennika Urzędowego Min. Skarbu* następującego ogłoszenia:

I. W okręgu administracyjnym Izby skarbowej w Wilnie zostały zwinięte z dniem 1 grudnia 1926 r. okręgi nadzorcze inspektorów kontroli skarbowej w 1) w Oszmianie, 2) Postawach i 3) Molodecznie.

Agendy służbowe zwiniętych okręgów nadzorczych wcielono ad 1) do okręgu nadzorczego inspektora kontroli skarbowej Wilno miasto Nr. II; ad 2) do okręgu nadzorczego inspektora kontroli skarbo-

wej na powiat dziśnieński z siedzibą w Głębokiem, ad 3) do okręgu nadzorczego inspektora kontroli skarbowej w Wilejce.

II. W okręgu administracyjnym Izby skarbowej w Łucku zostanie z dniem 1 stycznia 1927 r. zwinięty okręg nadzorczy inspektora kontroli skarbowej w Kostopolu. Agendy służbowe tego ostatniego zostaną wcielone do okręgu nadzorczego inspektora kontroli skarbowej w Równem.

Warszawa, dnia 28 grudnia 1926 r.

Kierownik Departamentu.

(—) *Leśniowski.*

## 8.

## ROZPORZĄDZENIE

z dnia 27 listopada 1926 r.

**o organizacji Państwowego Monopolu Tytoniowego.**

Na podstawie art. 19 i 62 ustawy z dnia 1 czerwca 1922 r. o Monopolu Tytoniowym (Dz. U. R. P. Nr. 47, poz. 409) zarządza się co następuje:

§ 1. Minister Skarbu pełni funkcje naczelnej władzy Państwowego Monopolu Tytoniowego przy pomocy podległych mu właściwych władz i organów skarbowych.

§ 2. Minister Skarbu:

a) decyduje w sprawach projektów ustaw i rozporządzeń ogłaszanych w Dzienniku Ustaw,

b) mianuje na wniosek Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego Wice-Dyrektorów i innych urzędników Polskiego Monopolu Tytoniowego V, VI i VII st. służbowego, oraz przyznaje pracownikom kontraktowym wynagrodzenie umowne równe uposażeniu urzędników państwowych V i VI stopnia służbowego,

c) mianuje Członków Komitetu Doradczego i Komisji Rewizyjnej dla Polskiego Monopolu Tytoniowego,

d) decyduje w sprawach, co do których nie osiągnięto uzgodnienia między Komitetem Doradczym Polskiego Monopolu Tytoniowego, a Dyrekcią tegoż Monopolu,

e) decyduje w poszczególnych sprawach, które sobie do aprobaty zastrzeże.

Ponadto Minister Skarbu decyduje w sprawach w Statucie Polskiego Monopolu Tytoniowego jemu zastrzeżonych, oraz zatwierdza wnioski przedstawione przez Dyrektora Polskiego Monopolu Tytoniowego w sprawach:

1) ustalania wysokości podatku konsumcyjnego od wyrobów tytoniowych, przywożonych z zagranicy, a pobieranego pod nazwą należytości monopolowej,

2) ustalania warunków udzielania koncesyj na plantacje tytoniowe,

3) ustalania cen sprzedaży wyrobów tytoniowych i prowizji dla sprzedawców tychże,

4) ustalania cen taryfowych, po których plantatorzy winni są cały zapas wyprodukowanego tytoniu odsprzedać Monopolowi Tytoniowemu,

5) dotyczących ogólnego planu eksploatacji Monopolu Tytoniowego, oraz jego fabryk i zakładów (art. 17 ustawy),

6) dotyczących planu finansowego, obrachunków rocznych obrachunku zysków i strat, oraz bilansu.

W sprawach powyżej określonych Minister Skarbu decyduje po wysłuchaniu opinji właściwego organu Ministerstwa Skarbu.

§ 3. Ministerstwo Skarbu:

1) wydaje zezwolenia na wytwarzanie nabywanie, przywóz z zagranicy i sprzedaż artykułów służących do palenia pod postacią surogatów tytoniowych,

2) wydaje zarządzenia w sprawach zwalczania przemytnictwa tytoniu i innych naruszeń postanowień ustawy o Monopolu Tytoniowym,

3) rozstrzyga zażalenia stron przeciw zarządzeniom władz i urzędów skarbowych, dotyczących udzielania koncesyj na hurtową i detaliczną sprzedaż wyrobów tytoniowych,

4) załatwia sprawy, przewidziane w art. 15 ustawy, a dotyczące umów prywatnych o nabycie, obciążenie lub zmianę takich praw, do których wykonywania wymaga się zezwolenia władz skarbowych, oraz sprawy, dotyczące zajęcia egzekucyjnego wspomnianych praw, urządzeń, przyrządów i materjałów, które służą do wykonywania koncesyj,

5) załatwia w toku instancji sprawy wyszczególnione w art. 9, 10 i 11 ustawy.

We wszystkich sprawach wyżej pod 1 — 5 wyszczególnionych, Ministerstwo Skarbu zasięgać będzie opinji Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego.

§ 4. Jako organ kontrolujący i działający z ramienia Ministra Skarbu ustanawia się przy Ministerstwie Skarbu Komisję Rewizyjną dla Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Komisja Rewizyjna Polskiego Monopolu Tytoniowego składa się z trzech członków, mianowanych do odwołania przez Ministra Skarbu z pośród urzędników Ministerstwa Skarbu, lub osób postronnych. Członkiem Komisji Rewizyjnej nie może być osoba, pozostająca z Polskim Monopolem Tytoniowym w stosunkach handlowych.

§ 5. Na przewodniczącego Komisji Rewizyjnej wyznacza Minister Skarbu jednego z członków, będącego urzędnikiem Ministerstwa Skarbu. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej jest odpowiedzialny w równej mierze z Dyrektorem Polskiego Monopolu Tytoniowego, w razie zaniedbania podjęcia kroków zmierzających do usunięcia stwierdzonych nieprawidłości i nadużyć.

§ 6. Członkowie Komisji Rewizyjnej obowiązani są zachować tajemnicę o wszystkiem co dotyczy interesów Polskiego Monopolu Tytoniowego. Udowodnione niedochowanie tajemnicy powoduje wykluczenie z Komisji i niemożność ponownego mianowania.

§ 7. Komisja Rewizyjna rozpatruje bilans Polskiego Monopolu Tytoniowego i przedstawia w ciągu jednego miesiąca Ministrowi Skarbu wniosek o zatwierdzenie.

§ 8. Komisja Rewizyjna po uprzedniem poro-

zumieniu się z Dyrektorem Polskiego Monopolu Tytoniowego ma prawo w każdym czasie dokonywać rewizji Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego; rewizję zaś zakładów Komisja Rewizyjna przeprowadza według własnego uznania. Komisja ma prawo żądać od Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego wszelkich wyjaśnień i ma prawo przeglądania ksiąg, dokumentów i korespondencji tejże Dyrekcji, oraz wglądania w gospodarkę podwładnych jej zakładów.

Przewodniczący Komisji składa miesięcznie sprawozdanie Ministrowi Skarbu tak z czynności Komisji Rewizyjnej jak i z postępu pracy w Monopolu Tytoniowym. Odpisy tych sprawozdań podaje Przewodniczący Komisji Rewizyjnej do wiadomości Dyrektorowi Departamentu Akcyz i Monopolów Ministerstwa Skarbu i Dyrektorowi Polskiego Monopolu Tytoniowego.

W razie stwierdzenia nadużyć Komisja Rewizyjna ma prawo wydawać doraźne zarządzenia zmierzające do zapobieżenia stratom Skarbu Państwa, a o ich treści komunikować na piśmie Ministrowi Skarbu i Dyrektorowi Polskiego Monopolu Tytoniowego.

Podwładne organa Polskiego Monopolu Tytoniowego obowiązane są udzielać członkom Komisji Rewizyjnej wszelkich wyjaśnień. Na życzenie organów Polskiego Monopolu Tytoniowego mają Członkowie Komisji Rewizyjnej potwierdzić pisemnie żądanie wyjaśnień.

§ 9. Zakres działania Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego określa rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 30 maja 1923 r. (Dz. U. R. P. Nr. 65, poz. 507).

§ 10. Władze i urzędy skarbowe załatwiają w zakresie Monopolu Tytoniowego sprawy określone w art. 13, 14, 15 i 20 ustawy, zaś władze i urzędy celne sprawy określone w art. 9, 10, i 11 ustawy

§ 11. Władze i urzędy skarbowe, oraz władze i urzędy celne i podległe im organa wykonawcze obowiązane są współdziałać z Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego w zakresie ustalonym i w przyszłości ustalić się mającym specjalnemi rozporządzeniami Ministra Skarbu.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą postanowienia rozporządzenia w § 9 wyszczególnionego, o ile są sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 127, poz. 742 z r. 1926).

---

## 9.

## ROZPORZĄDZENIE
**Ministra Skarbu**

z dnia 27 listopada 1926 r.

**o organizacji Państwowego Monopolu Spirytusowego.**

Na podstawie art. 2 i 101 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym (Dz. U. R. P. Nrł 78, poz. 756) w brzmieniu ogłoszonem w załącznku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr 102, poz. 720) zarządza się co następuje:

§ 1. Minister Skarbu pełni funkcje naczelnej władzy Państwowego Monopolu Spirytusowego przy pomocy podległych mu właściwych władz i organów skarbowych.

§ 2. Minister Skarbu:

a) decyduje w sprawach projektów ustaw i rozporządzeń ogłaszanych w Dzienniku Ustaw,

b) mianuje na wniosek Dyrektora Państwowego Monoplu Spirytusowego Wice-Dyrektorów i innych urzędników Państwowego Monopolu Spirytusowego V, VI i VII st. sł. oraz przyznaje pracownikom kontraktowym wynagrodzenie umowne, równe uposażeniu urzędników państwowych V i VI st. sł.,

c) mianuje członków Państwowej Rady Spirytusowej i Komisji Rewizyjnej Państwowego Monopolu Spirytusowego,

d) decyduje w sprawach, co do których nie osiągnięto uzgodnienia między Państwową Radą Spirytusową a Dyrekcją Państwowego Monopolu Spirytusowego,

e) decyduje w poszczególnych sprawach, które sobie do aprobaty zastrzeże,

Ponadto Minister Skarbu decyduje w sprawach w Statucie Państwowego Monopolu Spirytusowego jemu zastrzeżonych oraz zatwierdza wnioski przedstawione przez Dyrektora Państwowego Monopolu Spirytusowego w sprawach:

1) dotyczących ogólnego planu eksploatacji Monopolu Spirytusowego,

2) dotyczących planu finansowego, obrachunków rocznych, obrachunku zysków i strat oraz bilansu,

3) oznaczania podstawowej ceny monopolowej za spirytus dostarczony przez przedsiębiorców gorzelni do Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego oraz wysokości i terminów przedpłat (zaliczek) wypłacanych przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego za odpowiedniem zabezpieczeniem przedsiębiorcom gorzelń na rachunek należytości za produkty przyszłej kampanji (art. 5 i 10 ustawy),

4) oznaczenia sprzedażnej ceny detalicznej i hurtowej czystych wódek monopolowych oraz opłaty skarbowej pobieranej od spirytusu zużytego w granicach Państwa (art. 21 ustawy),

5) oznaczania wysokości cen na spirytus skażony dla celów technicznych, oświetleniowych i napędowych oraz obniżenia ceny na spirytus nieskażony lub skażony a przeznaczony do celów przemysłowych w art. 22 ustawy wyszczególnionych,

6) oznaczania sum przekazowych corocznie z dochodów Państwowego Monopolu Spirytusowego na subwencję dla szpitali, klinik i innych zakładów leczniczych, naukowych i t. p. zużywających spirytus nieskażony do celów leczniczych tytułem częściowego zwrotu kosztów nabycia (art. 22 ustawy),

7) ustalania wysokości prawa odpędu spirytusu dla gorzelni (art. 49 ustawy).

We wszystkich powyżej określonych sprawach Minister Skarbu decyduje po wysłuchaniu opinji

właściwego organu Ministerstwa Skarbu, zaś w sprawach wyszczególnionych pod 3, 5 i 7 oraz w sprawach w art. 9, 14, 60 i 68 ustawy przewidzianych, a Ministrowi Skarbu do decyzji zastrzeżonych, nadto po wysłuchaniu Państwowej Rady Spirytusowej.

§ 3. Ministerstwo Skarbu:

1) wydaje zezwolenia na wyrób i oczyszczanie spirytusu, wyrób drożdży, octu, wódek gatunkowych i likierów, oraz na sprzedaż wszelkich wódek (art. 1 ustawy),

2) zwalnia do wywozu zagranicę spółdzielczym organizacjom działającym na podstawie statutu zatwierdzonego przez Ministra Skarbu nadwyżkę spirytusu, przekraczającą wewnętrzne zapotrzebowanie Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego (art. 5 ustawy),

3) zezwala na przywóz z zagranicy spirytusu i napojów wyrabianych ze spirytusu, oraz zezwala na utworzenie wolnych składów spirytusu i wyrobów wódczanych (art 32 ustawy),

4) opracowuje przepisy o sposobie wykonywania kontroli nad przemysłem wódczanym (art. 19 (ustawy),

5) określa maksymalna i minimalną zawartość alkoholu w wyrobach wódczanych wpuszczanych w obrót handlowy tak przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego jak i przez przedsiębiorców prywatnych (art. 17 ustawy),

6) opracowuje przepisy dotyczące nadzoru i technicznego urządzenia drożdżowni (art. 69 — 72 ustawy), zwalnania od podatku kwasu octowego wywiezionego zagranicę, prowadzenia ksiąg rachunkowych w wytwórniach kwasu octowego, uruchomienia tych wytwórni i unormowania okresu obrachunkowego (kampanji) (art. 73 ustawy),

7) opracowuje przepisy o urządzeniu zakładów sprzedaży i wyszynku napojów alkoholowych w myśl art. 84 ustawy,

8) określa warunki, pod którymi władze skarbowe mogą udzielać zezwoleń zawodowym przedsiębiorstwom z wyjątkiem przedsiębiorstw kolejowych i żeglugi na ekspedycje i przewóz napojów spirytusowych (art. 78 ustawy),

9) załatwia wszelkie inne sprawy określone w ustawie o monopolu spirytusowym i w wydanych do nich rozporządzeniach, a zastrzeżone kompetencji Ministra Skarbu, o ile one nie należą do kategorji spraw wyszczególnionych w § 2 niniejszego rozporządzenia,

10) wydaje zarządzenia w sprawach zwalczania przemytnictwa wyrobów monopolowych i innych naruszeń postanowień ustawy o Monopolu Spirytusowym,

11) rozstrzyga zażalenia stron przeciw zarządzeniom władz i urzedów skarbowych dotyczącym udzielanią zezwoleń (koncesyj) na hurtową i detaliczna sprzedaż wyrobów monopolowych.

We wszystkich sprawach pod 1 do 11 wymienionych Ministerstwo Skarbu zasięgać będzie opinji Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego.

§ 4. Jako organ kontrolujący i działający z ramienia Ministra Skarbu ustanawia sie przy Ministerstwie Skarbu Komisję Rewizyjną dla Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Komisja Rewizyjna składa się z trzech członków, mianowanych do odwołania przez Ministra Skarbu z pośród urzędników Ministerstwa Skarbu, lub osób postronnych. Członkiem Komisji Rewizyjnej nie może być osoba pozostająca z Państwowym Monopolem Spirytusowym w stosunkach handlowych.

§ 5. Przewodniczącym Komisji Rewizyjnej wyznacza Minister Skarbu jednego z członków, będącego urzędnikiem Ministerstwa Skarbu. Przewodniczący Komisji Rewizyjnej jest odpowiedzialny w równej mierze z Dyrektorem Państwowego Monopolu Spirytusowego w razie zaniedbania podjęcia kroków zmierzających do usunięcia stwierdzonych nieprawidłowości i nadużyć.

§ 6. Członkowie Komisji Rewizyjnej obowiązani są zachować tajemnicę o wszystkiem co dotyczy interesów Państwowego Monopolu Spirytusowego. Udowodnienie niedochowania tajemnicy powoduje wykluczenie z Komisji i niemożność ponownego mianowania.

§ 7. Komisja Rewizyjna rozpatruje bilans Państwowego Monopolu Spirytusowego i przedstawia w ciągu jednego miesiąca Ministrowi wniosek o zatwierdzenie.

§ 8. Komisja Rewizyjna po uprzedniem porozumieniu się z Dyretorem Państwowego Monopolu Spirytusowego ma prawo w każdym czasie dokonywać rewizji Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, rewizję zaś zakadów Komisja Rewizyjna przeprowadza według własnego uznania. Komisja ma prawo żądać od Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego wszelkich wyjeśnień i ma prawo przeglądania ksiąg, dokumentów korespondencji tejże Dyrekcji, oraz wglądania w gospodarkę podwładnych jej zakładów.

Przewodniczący Komisji składa miesięczne sprawozdania Ministrowi Skarbu tak z czynności Komisji Rewizyjnej jak i z postępu prac w Monopolu Spirytusowym.

Odpisy tych sprawozdań podaje Przewodniczący Komisji do wiadomości Dyrektorowi Departamentu Akcyz i Monopolów Ministerstwa Skarbu i Dyrektorowi Państwowego Monopolu Spirytusowego.

W razie stwierdzenia nadużyć Komisja Rewizyjna ma prawo wydawać doraźne zarządzenia, zmierzające do zapobieżenia stratom Skarbu Państwa, a o ich treści komunikować na piśmie Ministrowi Skarbu i Dyrektorowi Państwowego Monopolu Spirytusowego.

Podwładne organa Państwowego Monopolu Spirytusowego obowiązane są udzielać członkom Komisji Rewizyjnej wszelkich wyjaśnień. Na życzenie organów Państwowego Monopolu Spirytusowego mają członkowie Komisji Rewizyjnej potwierdzić pisemnie żądanie wyjaśnień.

§ 9. Zakres działania Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego określa rozporządzenie Ministra Skarbu z dnia 22 stycznia 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 14, poz. 95).

§ 10. Władze i Urzędu skarbowe załatwiają w zakresie Państwowego Monopolu Spirytusowego sprawy nie zastrzeżone wyraźnie kompetencji władz w §§ 2 i 3 nin. rozp. wymienionych zaś władze i urzędy celne sprawy określone w art. 30, 31 i 73 ustawy.

§ 11. Władze i urzędy skarbowe, oraz władze i urzędy celne i podległe im organa wykonawcze obowiązane są współdziałać z Dyrekcją Państwowego Monopolu Spirytusowego w zakresie ustalonym i w przyszłości ustalić się mającym specjalnemi rozporządzeniami Ministra Skarbu.

§ 12. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia. Z dniem tym tracą moc obowiązującą postanowienia rozporządzenia w § 9 wyszczególnionego, o ile są sprzeczne z niniejszem rozporządzeniem.

Ministre Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 22 grudnia 1926 r. Nr. 127, poz. 743).

---

## 10.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 listopada 1926 r.

**o komisji szacunkowej dla ustalenia ceny wykupu przedmiotów, służących do wyrobu zapałek.**

Na zasadzie art. 19 i 34 ustawy o monopolu zapałczanym z dn. 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 83, poz. 561) zarządza się co następuje:

§ 1. Celem ustalenia ceny wykupu zapasów, surowców, półfabrykatów, maszyn, narzędzi i urządzeń służących do wyrobu zapałek ustanawia się Komisję szacunkową w składzie ustalonym w art. 19 ustawy, z dnia 15 lipca 1925 r. o monopolu zapałczanym.

§ 2. Członkowie Komisji pełnią swe funkcje bezpłatnie. Pozamiejscowi członkowie Komisji, o ile nie są urzędnikami państwowymi, otrzymują diety i zwrot kosztów podróży w wysokości unormowanej dla urzędników IV stopnia służbowego. Takie same diety i zwrot kosztów podróży otrzymują Przewodniczący i członkowie Komisji, oraz rzeczoznawcy zaproszenie do oszacowania wartości przedmiotów wykupu, w razie podróży podjętych w sprawach związanych z pełnieniem obowiązków członka Komisji, względnie rzeczoznawcy.

§ 3. Członkowie Komisji obowiązani są do zachowania tajemnicy w sprawach, które Przewodniczący uzna za poufne. Udowodnione niedochowanie tajemnicy powoduje wykluczenie z Komisji i niemożność ponownego mianowania.

§ 4. Członkowie Komisji, którzy bez usprawiedliwienia się opuszczą 3 z rzędu posiedzenia, mogą być pozbawieni mandatu.

§ 5. Przewodniczący zwołuje posiedzenie Komisji z własnej inicjatywy lub na żądanie przynajmniej dwóch członków i ustala porządek obrad Komisji. Z tych obrad prowadzi się protokół, który podpisuje przewodniczący i wszyscy członkowie.

§ 6. Do ważności uchwał Komisji konieczną jest obecność co najmniej 3-ch jej członków w tej liczbie Przewodniczącego. Uchwały, dotyczące powołania rzeczoznawców, celem oszacowania wartości przedmiotów wykupu oraz dotyczące ustalenia ceny szacunkowej, zapadają zwykłą większością głosów; w razie równości głosów rozstrzyga głos Przewodniczącego.

§ 7. Treść uchwały ustalającej wysokość ceny wykupu podaje się do wiadomości interesowanego w formie orzeczenia. Orzeczenie podpisuje Przewodniczący. Względem sposobu doręczania orzeczeń mają znaleźć zastosowanie przepisy artykułu 186 ustawy karnej skarbowej z dn. 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609).

§ 8. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z dnia 22 grudnia 1926 r. Nr. 127, poz. 744).

---

# Podatki bezpośrednie.

## 11.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 grudnia 1926 r.

**wydane w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie uzupełnienia rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 sierpnia 1926 r. wydanego w celu wykonania ustawy z dnia 25 marca 1926 r. o uiszczaniu podatków bezpośrednich i niektórych opłat skarbowych w naturze zbożem i węglem.**

Na mocy artykułu 5 ustawy z dnia 25 marca 1926 r. o uiszczaniu podatków bezpośrednich i niektórych opłat skarbowych w naturze zbożem i węglem (Dz. U. R. P. Nr. 36, poz. 212) § § 2 i 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 89, poz. 505) uzupełnia się w sposób następujący:

§ 1. § 2 rozporządzenia z dnia 6 sierpnia 1926 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Podstawowe ceny zboża (loco wagon stacji ładunkowej), miarodajne przy przyjmowaniu tegoż na poczet zaległych należności, oznaczać będzie Minister Skarbu w porozumieniu z Ministrem Rolnictwa i Dóbr Państwowych oraz z Ministrem Przemysłu i Handlu na okresy 15-dniowe i ogłaszać je w Monitorze Polskim.

Ceny te dla poszczególnych województw ustalane będą według jakości (standartów), jak następuje:

1) dla żyta:

a) na obszarze województw: poznańskiego i pomorskiego przy ciężarze gatunkowym 690 gramów w litrze (68,90 klg. w hektolitrze), — przy zanieczyszczeniu do 2,5% oraz wilgoci do 15%;

b) na obszarze województw: warszawskiego, lubelskiego, łódzkiego i kieleckiego — przy wadze 686 gramów w litrze (68,40 klg. w hektolitrze), zanieczyszczeniu do 2,5% i wilgoci do 15%;

c) na obszarze województw: krakowskiego i śląskiego — przy wadze 683 gramów w litrze (68,10 klg. w hektolitrze), zanieczyszczeniu do 2,5% i wilgoci 15%;

d) na obszarze województw: stanisławowskiego, tarnopolskiego, nowogródzkiego, białostockiego, poleskiego, wołyńskiego i wileńskiego — przy wadze 677,5 gramów w litrze (67,50 klg. w hektolitrze), zanieczyszczeniu do 2,5% i wilgoci do 15%;

2) dla owsa:

a) na obszarze województw: poznańskiego, pomorskiego, warszawskiego, lubelskiego, łódzkiego, kieleckiego, krakowskiego i śląskiego — przy wadze 455 gramów w litrze (44,55 klg. w hektolitrze), zanieczyszczeniu do 3,5%, wilgoci do 15%;

b) na obszarze województw: wołyńskiego, lwowskiego, stanisławowskiego, tarnopolskiego, nowogródzkiego, białostockiego, poleskiego i wileńskiego — przy wadze 430,50 gramów w litrze (42 klg. w hektolitrze), zanieczyszczeniu do 3,5% i wilgoci do 15%.

Oszacowanie zboża przy odbiorze przez upoważnione organa dokonywane będzie na podstawie powyższych cen przy uwzględnieniu odchyleń w zależności od jakości zboża według zasad podanych w załączniku do niniejszego paragrafu.

Podstawowe ceny zboża ustalane będą na zasadzie danych, dostarczanych przez specjalne w tym celu powołane komisje wojewódzkie.

W skład komisji wchodzą: wojewoda względnie jego delegat — jako przewodniczący — oraz w charakterze członków: przedstawiciel miejscowej Izby Skarbowej i delegat intendentury wojskowej tudzież dwaj przedstawiciele organizacyj rolniczych".

§ 2. § 4 ustęp 5 oznaczonego wyżej rozporządzenia z dnia 6 sierpnia 1926 r. otrzymuje brzmienie następujące:

„Odbiór zboża będzie dokonany przez przedstawicieli wojska przy załadowaniu do wagonów, przyczem płatnik ponosi wszystkie koszty załadowania zboża do wagonów oraz koszty dokonanego na stacji załadowczej odważenia zboża na wadze kolejowej w każdym razie, koszty zaś kolejowe (osiowe i postojowe) — w przypadku niedostarczenia lub opóźnionego dostarczenia przez niego wspomnianego zboża do wskazanej stacji załadowczej.

Ponadto ponosi jeszcze dostawca wszystkie koszty delegatów Rejonowej Intendentury Wojskowej lub też Rejonowego Zakładu Żywnościowego z tytułu podróży do wskazanej przez płatnika stacji ładunkowej.

Koszty powyższe obciążają dostawcę i mogą być potrącane z przeznaczonej do przelewu ogólnej wartości dostarczonego zboża, co też uwidacznia się w „dowodzie dostarczenia zboża", względnie mogą być ściągnięte w zwykłej drodze egzekucyjnej łącznie z innemi zaległościami podatkowemi płatnika, a to na skutek odnośnego pisma właściwego Urzędu Intendentury Wojskowej do odpowiedniego Urzędu Skarbowego podatków i opłat skarbowych.

Po dokonaniu przez przedstawicieli wojska odbioru dostarczonego zboża na stacji załadowczej płatnik bezzwłocznie otrzyma „tymczasowy dowód dostarczenia zboża".

Z chwilą odebrania zboża przez organa wojskowe na stacji załadowczej, zboże staje się własnością wojska".

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 124, poz. 720 z r. 1926).

Załącznik do § 12 rozp. Min. Skarbu z dnia 9 grudnia 1926 r. (poz. 720).

# TABELA

**dla określenia cen zboża w myśl części 2 § 2 rozporządzenia niniejszego.**

| Na obszarze województw | Gatunek zboża | Ciężar gatunkowy: Ilość gramów w litrze g/l | Ciężar gatunkowy: Ilość kilogramów w hektolit. | Ciężar gatunkowy: Potrąc. w % z ceny ustalonej | Zanieczyszczenie: Przy zanieczyszczeniu w % | Zanieczyszczenie: Potrąc. w % z ceny ustalonej | Wilgoć: Przy wilgoci w % | Wilgoć: Potrąc. w % z ceny ustalonej | UWAGA |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Poznańskiego, Pomorskiego | żyto | 690 | 68,90 | — | 2,50 | — | 15 | — | Domieszka pszenicy w życie nie stanowi zanieczyszczenia. |
| | | 686 | 68,40 | 0,50 | 3,— | 0,5 | 16 | 1,5 | |
| | | 679,5 | 67,70 | 1,25 | — | — | 17 | 3,— | |
| | | 675 | 67,20 | 2,25 | — | — | — | — | |
| Warszawskiego, Lubelskiego, Łódzkiego, Kieleckiego | żyto | 686 | 68,40 | — | 2,50 | — | 15 | — | |
| | | 679 | 67,70 | 0,50 | 3,— | 0,5 | 16 | 1,5 | |
| | | 675 | 67,20 | 1,25 | — | — | 17 | 3,— | |
| | | 669 | 66,55 | 2,25 | — | — | — | — | |
| Krakowskiego, Śląskiego | żyto | 683 | 68,10 | — | 2,50 | — | 15 | — | |
| | | 677,5 | 67,50 | 0,50 | 3,— | 0,5 | 16 | 1,5 | |
| | | 671,5 | 66,85 | 1,25 | — | — | 17 | 3,— | |
| | | 666,5 | 66,30 | 2,25 | — | — | — | — | |
| Lwowskiego, Stanisławowskiego, Nowogródzkiego, Tarnopolskiego, Wołyńskiego, Wileńskiego, Poleskiego, Białostockiego | żyto | 677, | 67,50 | — | 2,50 | — | 15 | — | |
| | | 671, | 66,85 | 0,50 | 3,— | 0,5 | 16 | 1,5 | |
| | | 666, | 66,30 | 1,25 | — | — | 17 | 3,— | |
| Poznańskiego, Pomorskiego Warszawskiego, Lubelskiego Łódzkiego, Kieleckiego, Krakowskiego, Śląskiego | owies | 455 | 44,55 | — | 3,5 | — | 15 | — | Do zanieczyszczeń w owsie nie zalicza się ziarn owsa potłuczonych i połamanych oraz obcych ziarn zbożowych i pastewnych do 5% |
| | | 444, | 43,50 | 0,50 | — | — | 16 | 1,5 | |
| | | 436, | 42,65 | 1,25 | — | — | 17 | 3, | |
| | | 429, | 41,85 | 2,25 | — | — | — | — | |
| Lwowskiego, Stanisławowskiego, Nowogródzkiego, Tarnopolskiego, Wołyńskiego, Wileńskiego, Poleskiego, Białostockiego | owies | 430,5 | 42,00 | — | 3,5 | — | 15 | — | |
| | | 423 | 41,20 | 0,50 | — | — | 16 | 1,5 | |
| | | | | — | — | — | 17 | 3,— | |
| | | | | — | — | — | — | — | |

Nie będą przyjmowane:
1) żyto o zanieczyszczeniu wyższem jak 3%, oraz wilgoci wyższej jak 17%;
2) owies o zanieczyszczeniu wyższem jak 3,5% plus 5% domieszek obcych ziarn zbożowych i pastewnych oraz wilgoci ponad 17%.

## 12.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 grudnia 1926 r.

**wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o obniżeniu stopy podatku przemysłowego dla niektórych przedsiębiorstw handlowych.**

Na mocy art. 7 ustęp drugi i art. 125 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U .R. P. Nr. 79, poz. 550) zarządza się co następuje:

§ 1. Obniża się stopę podatku do 1% od obrotów, wymienionych w punktach 1 i 4 art. 5 ustawy o państwowym podatku przemysłowym z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550), a osiąganych przy sprzedaży wszelkiego rodzaju towarów, począwszy od 1 stycznia 1927 r. przez: samoistne przedsiębiorstwa handlowe ze sprzedaży hurtowej, przez przedsiębiorstwa skupu zawodowego, jak również przez samoistne przedsiębiorstwa wykonywania dostaw.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r. Od tegoż terminu traci moc obowiązującą rozporządzenie z dnia 7 października 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 106, poz. 756).

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Dz. U. R. P. Nr. 128, poz. 766 z 1926 r.).

---

## 13.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 22 grudnia 1926 r.

**o zmianie w taryfie opłat za prace wykonane przez Zarząd Katastralny na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego.**

Na podstawie § 55 pruskiej ustawy z dnia 8 lutego 1867 r., dotyczącej dalszego podziału i poboru podatku gruntowego w sześciu wschodnich prowincjach Państwa i zażaleń przeciw nadmiernemu obciążeniu podatkiem gruntowym (Zb. Ust. pruskich str. 185), oraz § 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 września 1925 r. w sprawie zmiany kompetencji Ministra Robót Publicznych i Ministra Skarbu odnośnie do spraw katastralnych w województwie poznańskiem i pomorskiem (Dz. U. R. P. Nr. 98, poz. 691) zarządza się co następuje:

§ 1. Do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 6 marca 1926 r., dotyczącego taryfy opłat za prace wykonane przez Zarząd Katastralny na obszarze województw poznańskiego i pomorskiego (Dz. U. R. P. Nr. 25, poz. 151), wprowadza się następujące zmiany:

Przewidziane pod L. p. 4 i 5 taryfy podanej w § 1 powyższego rozporządzenia normy opłaty zmnienia się z kwoty 6 zł. na wotę 8 zł., z kwoty 1 zł. 50 gr. na kwotę 2 zł. 50 gr. oraz z kwoty 2 zł. na kwotę 3 zł.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. z d. 30 grudnia 1926 r. Nr. 128, poz. 767).

---

## 14.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 9 grudnia 1926 r.

**wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu w sprawie częściowej zmiany taryfy, zawierającej podział miejscowości na klasy.**

Na mocy art. 26 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. o państwowym podatku przemysłowym (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) zarządza się co następuje:

§ 1. Do części I-ej załącznika do art. 23 ustawy z dnia 15 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 79, poz. 550) wprowadza się następujące zmiany:

Przenosi się:

1) z klasy II do III miasto Jaryczów-Nowy z powiatu lwowskiego;

2) z klasy III do IV miasteczko Duklę z powiatu krośnieńskiego, wojew. lwowskiego.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje od roku podatkowego 1927, odnośnie do wszystkich świadectw przemysłowych nabywanych na rok 1927.

Ministre Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Dz. U. R. P. z d. 30 grudnia 1926 r. Nr. 128, poz. 768).

---

# Opłaty stemplowe.

## 15.

### ROZPORZĄDZENIE
### Prezydenta Rzeczypospolitej

z dnia 29 grudnia 1926 r.

**zawierające postanowienia przejściowe w zakresie naruszeń przepisów o opłatach stemplowych.**

Na zasadzie art. 44 ust. 6 Konstytucji i ustawy z dnia 2 sierpnia 1926 r. o upoważnieniu Prezydenta Rzeczypospolitej do wydawania rozpo-

rządzeń z mocy ustawy (Dz. U. R. P. Nr. 78 poz. 443) postanawiam co następuje:

**Art. 1.** Postanowienia ustawy z dnia 1 lipca 1926 r. o opłatach stemplowych (Dz. U. R. P. Nr. 98 poz. 570) będą stosowane równie do naruszeń przepisów, wymienionych w artykule 171 powołanej ustawy, o ile są od przepisów tych łagodniejsze; jeżeli chodzi o postępowanie, stosowane będą zawsze przepisy powołanej ustawy z dnia 1 lipca 1926 roku.

Jednakowoż w sprawach, w których przed 1 stycznia 1927 r. nastąpiło rozstrzygnięcie w instancji pierwszej, należy stosować wyłącznie przepisy dotychczas obowiązujące.

**Art. 2.** Na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny niemiecki, postępowanie na skutek środków odwoławczych od wymiarów lub uiszczeń podatku stemplowego na mocy pruskiej ustawy o podatku stemplowym odbywa się według zasad, podanych w art. 43 — 447 ustawy o opłatach stemplowych z dnia 1 lipca 1926 r. (Dz. U.R. P. Nr. 98 poz. 570), a nie ma zastosowania § 26 pruskiej ustawy o podatku stemplowym. Przepisu tego nie stosuje się do spraw, w których przed dniem 1 stycznia 1927 r. nastąpiło rozstrzygnięcie w instancji pierwszej.

**Art. 3.** Wykonanie niniejszego rozporządzenia powierza się Ministrom: Skarbu i Sprawiedliwości.

**Art. 4.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie na całym obszarze Rzeczypospolitej w dniu 1 stycznia 1927 r.

Prezydent Rzeczypospolitej:
(—) *I. Mościcki.*

Prezes Rady Ministrów i Minister Spraw Wojskowych:
(—) *J. Piłsudski.*

Minister i Kierownik Ministerstwa Wyznań Religijnych i Oświecenia Publicznego:
(—) *K. Bartel.*

Minister Spraw Wewnętrznych:
*(—) Sławoj Składkowski.*

Minister Spraw Zagranicznych:
(—) *August Zalewski.*

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Sprawiedliwości:
(—) *A. Meysztowicz.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Komunikacji:
(—) *Romocki.*

Minister Robót Publicznych:
(—) *Moraczewski.*

Minister Pracy i Opieki Społecznej:
(—) *Dr. Jurkiewicz.*

Minister Reform Rolnych:
(—) *Witold Staniewicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 128, poz. 756 z r. 1926).

---

## 16.

## INSTRUKCJA

**dla obszaru, na który obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, w przedmiocie należytości sądowych, wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli.**

### I. Przepisy dla urzędów skarbowych.

§ 1. Urzędy skarbowe na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, mają w zakresie należytości sądowych (art. 173 ustawy o opłatach stemplowych) prowadzić następujące księgi:

1) rejestr wymiarów nakazowych (skrót: R. W. N. S.) — na formularzu według wzoru 8, załączonego do i. s.;

2) księgę bierczą należytości sądowych (skrót K. B. S.) na formularzu według wzoru 12 do i. s.;

3) część czwartą księgi głównej (§ 97 i. s. oraz wzór 14) wraz z wykazem pomocniczym (wzór 16);

4) rejestr środków odwoławczych (skrót R. S. O. S.) — na formularzu według wzoru 11 do i. s.

Celem zapobieżenia omyłkom należy kartę okładkową rejestru wymiarów nakazowych oraz rejestru środków odwoławczych zaopatrzyć w napis „Należytości sądowe", a na karcie okładkowej księgi bierczej zmienić wyrazy „opłat stemplowych" na wyrazy „należytości sądowych".

§ 2. Do rejestru wymiarów nakazowych (§ 1, punkt 1) należy zapisywać wszelkie pisma, nadchodzące od sądów, a mające na celu wymierzenie należytości sądowej, a zatem nie tylko odpisy orzeczeń, (§ § 3 i 4 rozp. min. z dn. 21 grudnia 1915 r. austr. Dz. P. P. Nr. 380), lecz także doniesienia o naruszeniach przepisów o opłatach sądowych (§13, ustęp 2 powołanego rozporządzenia z 1915 r.).

Funkcjonarjusz urzędu skarbowego, prowadzący rejestr wymiarów nakazowych, ma przy wypełnianiu sądowej „księgi doręczeń dla aktów należytościowych" (§ 50 i. s. sąd. oraz § 73, punkt 2, i. s.) zwracać uwagę na to, aby nie było wątpliwości, czy dane pismo sądu zapisano do R. W. N. czy do R. W. N. S., czy wreszcie do R. Sp. (§ 2 instrukcji w sprawie opodatkowania spadków i darowizn); należy więc odnośne wpisy w kolumnie czwartej księgi doręczeń zaopatrywać w znak R. W. N. względnie R. W. N. S. względnie R. Sp.

Wypełnienie kolumny 5 rejestru wymiarów nakazowych odbywa się według zasad, podanych w § 74 i. s.

§ 3. Do księgi bierczej należytości sądowych, — (§ 1, punkt 2) zapisuje się wszelkie należytości sądowe, wymierzone drogą nakazów płatniczych, o ile przypis nie nastąpił w księdze dawniejszej do końca 1926 r.

Do księgi bierczej należytości sądowych stosuje się analogicznie §§ 86 — 88 oraz 90 — 93 i. s.

§ 4. Do rejetstru środków odwoławczych (§ 1, punkt 4) należy zapisywać wnoszone w zakresie należytości sądowych: rekursy od nakazów płatniczych i innych decyzyj urzędu skarbowego oraz skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Przy prowadzeniu tego rejestru należy stosować analogicznie § 85 i. s.

§ 5. Do należytości sądowych należy stosować analogicznie: § 64 i. s., tyczący się zwrotu nadpłaty: § 99 i. s., tyczący się „wykazu szczegółowego przychodu opłat stemplowych i danin pokrewnych" oraz § 106, tyczący się skorowidza.

§ 6. Kontrolę w zakresie należytości sądowych wykonywa izba skarbowa łącznie z kontrolą stemplową, według zasad, podanych w § § 54, 55 i 57 i. s.

§ 7. Akta, tyczące się należytości sądowych, zapisuje się tylko w takim razie do dziennika podawczego, gdy sprawa, do której należy dany akt, nie została zapisana ani do R. W. N. S. ani do R. S. O. S.

Co do numerowania spraw oraz poszczególnych pism stosuje się analogicznie § § 102—104 i. s. Akta, tyczące się należytości sądowych, niezapisane do dziennika podawczego, dzielą się na trzy kategorje (według których mają być przechowane w oddzielnych przegródkach), a mianowicie kategorje R. W. N. S., K. B. S. i R. S. O. S.

Kategorja K. B. S. obejmuje nakazy płanicze, sporządzone (przy analogicznem zastosowaniu punktu 2 artykułu 103 i. s.) na podstawie protokółu, spisanego przy kontroli.

Kategorja R. S. O. S. obejmuje te sprawy, zapisane do rejestru środków odwoławczych (§ 4), w których chodzi o zwrot należytości sądowej, uiszczonej bez wymiadu urzędowego, w których więc środek odwoławczy sprawę rozpoczyna.

§ 8. Urząd skarbowy sporządza w zakresie należytości sądowych następujące wykazy okresowe:

1) Wykaz **miesięczny:** wyciąg z części czwartej księgi głównej opłat stemplowych (§ 107, punkt 2, i. s.),

2) Wykaz **półroczny:** Urząd skarbowy składa izbie skarbowej **do dnia 15 listopada** „półroczny wykaz czynności w zakresie należytości sądowych" za **pierwsze** półrocze okresu budżetowego i do dnia 15 maja za **drugie** półrocze. Wykaz ten należy ułożyć na formularzu według załączonego wzoru,

3) Wykazy **roczne:** a) zamknięcie rachunkowe, będące częścią składową „zamknięcia rachunkowego dochodów budżetowych w zakresie opłat stemplowych i danin pokrewych" (§ 108 i. s.); b) wykaz zaległości pieniężnych w zakresie należytości sądowych.

Wykaz zaległości pieniężnych należy ułożyć na formularzu według wzoru 23, załączonego do i. s. przy analogicznem zastosowaniu § 109 i. s.

**Przepisy przejściowe.**

§ 9. Rozporządzenie Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r. w sprawie pobierania w roku 1927 nadzwyczajnego 10%-go dodatku (Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 697) tyczy się również należytości sądowych. Pod tym względem należy stosować analogicznie § § 8, 12, 20 i 24, „przepisów przejściowych do i. s.", ogłoszonych w numerze 1 Dz. Urz. Min. Sk. z r. 1927 pod poz. 3.

§ 10. W części czwartej „księgi głównej opłat stemplowych" (§ 97 i. s.) należv w kol. 2 za styczeń 1927 r. wymienić zaległość na dzień 31 grudnia 1926 r. w pozycji 9 §-u 13 budżetu Ministerstwa Skarbu na r. 1926.

§ 11. Do należytości sądowych stosuje się analogicznie § § 13, 19, 26 i 27 „przepisów przejściowych do i. s.".

## II. Przepisy dla izb skarbowych.

§ 12. W zakresie należytości sądowych izby skarbowe stosują analogicznie § § 138 — 145 i. s.

Rejestr środków odwoławczych należy prowadzić dla należytości sądowych oddzielnie, posługując się formularzem według wzoru 28 do i. s.

Również ależy składać Ministerstwu Skarbu oddzielny „półroczny wykaz czynności w zakresie należytości sądowych". Część **pierwszą** tego wykazu należy ułożyć według wzoru, załączonego do §-u 8 (punktu 2) niniejszej instrukcji, uzupełniwszy ten wzór kolumną wstępną pod nagłówkiem „Urząd skarbowy". Część **druga** ma zawierać dane jedynit na podstawie rejestru środków odwoławczych w zakresie należytości sądowych (ustęp poprzedni niniejszego paragrafu); ma obejmować tylko dwie kolumny z nagłówkami w brzmieniu nagłówkow kolumn 17 i 18 wzoru 33, załączonego do i. s.

Natomiast nie prowadzi się oddzielnego „wykazu, obejmującego zwroty nadpłat", gdyż nadpłaty w zakresie należytości sądowych, uiszczonych w bieżącym okresie budżetowym, mają być: zapisywane do wykazu, prowadzonego w myśl § 141 i. s. według wzorów 29 i 30.

Również nie prowadzi się oddzielnego wykazu kontroli, gdyż wykaz, prowadzony w myśl § 142 i. s. według wzorów 31 i 32, ma obejmować również kontrolę w zakresie należytości sądowych.

## III. Postanowienie końcowe.

§ 13. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1927 r.

Warszawa, dnia 4 stycznia 1927 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Urząd Skarbowy P. i O. Sk.
Urząd Opłat Stemplowych.

WZÓR do § 12.

## Półroczny wykaz czynności w zakresie należytości sądowych

za czas od dnia 1 kwietnia do końca wrześnią / od dnia 1 października do końca marca

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 |
|---|---|---|---|---|---|---|
| Rejestr wymiarów nakazowych | | | | | Rejestr środków odwoławczych | |
| Ilość pozycyj niezałatwionych według stanu z końcem półrocza poprzedniego | Przybyło w półroczu sprawozdawczem pozycyj | Suma kolumn 1 i 2 | Ilość pozycyj załatwionych w półroczu sprawozdawczem | Zaległość końcowa | Ilość pozycyj z czasu po koniec półrocza sprawozdawszego, przy których w RSOS. nie jest wypełniona ani kolumna 11 ani 12 | Ilość pozycyj, objętych kolumną 6 niniejszego wykazu, przy których w RSOS. jest wypełniona kolumna 9 |
| | | | | | | |

# Podatek od spadków i darowizn.

## 17.

### INSTRUKCJA

**dla obszaru, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki w przedmiocie opodatkowania spadków i darowizn, wydana przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Najwyższą Izbą Kontroli.**

### Przepisy dla urzędów skarbowych.

§ 1. Urzędy skarbowe na obszarze, na którym obowiązuje kodeks cywilny austrjacki, mają w zakresie opodatkowania spadków i darowizn (art. 172 ustawy o opłatach stemplowych) prowadzić następujące księgi:

1) wykaz zawiadomień w sprawach spadkowych (§ 2 instrukcji z dnia 18 października 1920 r. Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 42/43, poz. 607); we wzorze 1 załączonym do powołanej instrukcji z 1920 r. nagłówek kolumny 7 otrzymuje brzmienie następujące: „ze względu na pozycję rejestru spadków i darowizn (R. Sp.)";

2) rejestr spadków i darowizn (skrót R. Sp.),

3) księgę bierczą podatku spadkowego (skrót K. B. Sp.),

4) księgę bierczą podatku od darowizn (skrót K. B. Sp.),

5) księgę należności odroczonych w zakresie podatku spadkowego (skrót Odr. Sp.),

6) księgę należności odroczonych w zakresie podatku od darowizn (skrót Odr. D.),

7) księgę główną podatków: spadkowego i od darowizn,

8) rejestr środków odwoławczych (skrót R. S. Sp.°Dd).

§ 2. **Rejestr spadków i darowizn** (§ 1, punkt 2) prowadzi się na formularzu według wzoru 8, załączonego do i. s.

Do rejestru tego zapisuje się każde pismo, rozpoczynające sprawę wymiaru poodatku spadkowego lub podatku od darowizn.

Nagłówki kolumn 5 i 6 należy zmienić, a mianowicie w nagłówku kolumny 5 należy wypisać: K. B. sp. a w nagłówku kolumny 6: K. B. D. Wypełnienie kolumny 5, względnie 6, odbywa się według zasad, podanych w § 74 i. s.

§ 3. Księgę bierczą podatku spadkowego (§ 1, punkt 3), względnie księgę bierczą podatku od darowizn (§ 1, punkt 4), prowadzi się na formularzu według wzoru 12, załączonego do i. s.

Do ksiąg tych należy zapisywać wszelkie wymiary, nie przypisane wksiędze dawniejszej do końca 1926 r.

Do ksiąg bierczych, o którvch mowa, stosuje się analogicznie §§ 86 — 88 oraz 90 — 93 i. s.

§ 4. Należność, zapisana do księgi bierczej podatku spadkowego, ma być przeniesiona do księgi należności odroczonych (§ 1, punkt 5), jeżeli w przypadku, przewidzianym w § 21 cesarskiego

rozporządzenia z dnia 15 września 1915 r. (Dz. P. P. Nr. 278), nastąpiło odroczenie płatności.

Należność, zapisana do księgi bierczej podatku od darowizn, ma być przeniesiona do księgi należności odroczonych (§ 1, punkt 6), jeżeli odroczenie płatności nastąpiło w przypadku, przewidzianym w ustępie 2 § 38 powołanego cesarskiego rozporządzenia.

Przeniesienie należy uwidocznić przy odnośnej pozycji księgi bierczej, w kolumnie 35, wpisując czerwonym atramentem skrót „Odr." oraz stronicę księgi należności odroczonych.

Obie księgi należy prowadzić na formularzu według wzoru 12, załączonego do i. s.

Każde dwie strony, stanowiące jedną całość należy ponumerować bieżącemi liczbami arabskiemi.

W kolumnie 1 należy wpisać tę samą pozycję, pod jaką odnośna należność była przypisana w księdze bierczej. Wpisy zatem w kolumnie 1 nie będą dokonywane w porządku arytmetycznym. Wszystkie jednak pozycje księgi bierczej z tego samego okresu budżetowego mają być w księdze należności odroczonych zgrupowane w jednym dziale; księga należności odroczonych będzie więc podzielona na działy, w których każdy będzie poświęcony jednemu okresowi budżetowemu.

Od chwili przeniesienia do księgi należności odroczonych należy wszelkie dalsze zdarzenia (uiszczenie, odpisanie, nadpłaty) uwidoczniać już tylko w tej księdze.

Księgi należności odroczonych wstępują w miejsce księgi G. S., prowadzonej w myśl § 6 reskryptu austr. Min. Skarbu z dn. 31 lipca 1913 r. L. 55961 (dod. należ. do dz. rozp. sk nr. 9). Należności, uwidocznione w owej księdze dawniejszej, mają już tam pozostać.

§ 5. **Księga główna** podatków: spadkowego i od darowizn (§ 1, punkt 7) prowadzi się na formularzu według wzoru 14 do i. s., a mianowicie **w trzech** częściach, których nagłówki są następujące: „Część pierwsza: dział 6 § 13, poz. 14 (podatek spadkowy)", „Część druga: dział 6 § 13, poz. 15 (podatek od darowizn)", „Część trzecia: dział 6 § 13, poz. 16 (powyżki, kary, odsetki, należności egzekucyjne)".

§ 6. Przy prowadzeniu części pierwszej i drugiej księgi głównej należy stosować analogicznie § 95 i. s.

Celem wypełnienia kolumn 4, 5 oraz 8 i 9 prowadzi się „wykaz pomocniczy" według załączonego wzoru 1.

Do kolumny 6 części pierwszej należy przenosić sumy miesięczne kolumny 24 „wykazu szczegółowego przychodu opłat stemplowych i danin pokrewnych" (§ 99 i. s.), a do kolumny 7 części drugiej: sumy miesięczne kolumny 25 tegoż wykazu.

Do kolumny 6 części drugiej należy przenosić sumy miesięczne kolumny 26 „wykazu szczegółowego", a do kolumny części trzeciej: sumy miesięczne kolumny 27 tegoż wykazu.

§ 7. Część **trzecia** księgi głównej, przeznaczoną dla należności ubocznych, prowadzi się według zasad następujących:

Do uzyskania danych potrzebnych celem wypełnienia kolumn 3 — 5 oraz 7 — 9 służą kolumny 12 — 22 „wykazu pomocniczego".

| Do kolumny księgi głównej | przenosi się sumę miesięczną kolumny wykazu pomocniczego: |
|---|---|
| 3 | 16 |
| 4 | 17 |
| 5 | 18 |
| 7 | 22 |
| 8 | 19 |
| 9 | 20 |

Do kolumny 6 księgi głównej przenosi się sumy miesięczne kolumny 28 wykazu szczegółowego przychodu opłat stemplowych i danin pokrewnych.

§ 8. Rejestr środków odwoławczych (§ 1, punkt 8) jest wspólny dla podatku spadkowego i dla podatku od darowizn. Prowadzi się go na formularzu według wzoru 11, załączonego do i. s. Do rejestru tego zapisuje się wznoszone w zakresie wymienionych dwóch podatków: odwołania od nakazów płatniczych i innych decyzyj urzędu skarbowego oraz skargi do Najwyższego Trybunału Administracyjnego.

Przy prowadzeniu tego rejestru należy stosować analogicznie § 85 i s.

§ 9. Do podatków: spadkowego i darowizn należy stosować analogicznie: § 64 i. s., tyczący się zwrotu nadpłaty; § 99 i. s., tyczący się „wykazu szczegółowego przychodu opłat stemplowych i danin pokrewnych" oraz § 106, tyczący się skorowidza; skorowidz jest wspólny dla obu podatków.

§ 10. Kontrolę w zakresie podatków spadkowego i od darowizn wykonywa **izba skarbowa** łącznie z kontrolą stemplową, według zasad, podanych w §§ 54, 55 i 57 i. s.

§ 11. Akta, tyczące się podatków: spadkowego i od darowizn, zapisuje się tylko w takim razie do dziennika podawczego, gdy sprawa do której należy dany akt, nie została zapisana do R. Sp.

Co do numerowania spraw oraz poszczególnych pism stosuje się analogicznie §§ 102—104 i. s.

§ 12. Urząd skarbowy sporządza w zakresie podatków: spadkowego i od darowizn następujące wykazy okresowe:

1) Wykaz **miesięczny:** Do 5 dnia każdego miesiąca urząd skarbowy składa izbie skarbowej trzy wyciągi z księgi głównej podatków spadkowego i od darowizn (§ 5) za miesiąc ubiegły, a mianowicie oddzielny wyciąg z każdej z trzech części tej księgi, ułożony na formularzu według wzoru 19, załączonego do i. s. (kolumny 13 i 14 są oczywiście bez znaczenia).

2) Wykaz **półroczny:** Urząd skarbowy składa izbie skarbowej do dnia 15 listopada „półrocz-

ny wykaz czynności w zakresie podatków: spadkowego i od darowizn" za **pierwsze** półrocze okresu budżetowego i do dnia 15 maja za **drugie** półrocze. Wykaz ten należy ułożyć a formularzu według załączonego wzoru 2.

3) Wykazy **roczne:**

a) zamknięcie rachunkowe dochodów budżetowych w zakresie podatku **spadkowego** (§ 13, pozycja 14),

b) zamknięcie rachunkowe w zakresie podatku **od darowizn** (§ 13, pozycja 15),

c) zamknięci rachunkowe w zakresie pozycji 16 § 13 (t. j. w zakresie podwyżek, kar, odsetek i należytości egzekucyjnych przy podatkach: spadkowym i od darowizn),

d) wykaz zaległości pieniężnych w zakresie podatku spadkowego,

e) wykaz zaległości pieniężnych w zakresie podatku od darowizn.

§ 13. **Zamknięcie rachunkowe** (§ 12, punkt 3 lit. a, b, c) mają być sporządzone według wzoru 1, dołączonego do okólnika Ministerstwa Skarbu z dnia 30 marca 1925 r. L. DK. 1251.25 C. Ks. i przedrukowanego jako wzór 21 do i. s.

Przytem należy stosować analogicznie ustępy: czwarty i następne § 108 i. s.

§ 14. Wykaz zaległości pieniężnych (§ 12, punkt 3 lit. d, e) należy ułożyć na formularzu według wzoru 23 załączonego do i. s., przy analogicznem zastosowaniu § 109 i. s. Wykaz ten ma obejmować również te pozycje K. B. Sp., względnie K. B. D., które przeniesiono do księgi należności odroczonych (§ 4).

### Przepisy przejściowe.

§ 15. Celem wykonania rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 10 grudnia 1926 r. w sprawie pobierania w roku 1927 nadzwyczajnego 10%-owego dodatku (Dz. U. R. P. nr. 121, poz. 697) należy w zakresie podatków: spadkowego i od darowizn stosować analogicznie §§ 8, 12, 20 i 24 „przepisów przejściowych do i. s.", ogłoszonych w numerze 1. Dz. Urz. Min. Sk. z r. 1927 pod poz. 3.

§ 16. W części **pierwszej** księgi głównej (§§ 5 i 6) należy w kol. 2 za styczeń 1927 r. wymienić zaległość na dzień 31 grudnia 1926 r. w pozycji 1 §-u 13 budżetu Ministerstwa Skarbu na rok 1926.

W części **drugiej** księgi głównej (§§ 5 i 6) należy w kol. 2 za styczeń 1927 r. wymienić zaległość na dzień 31 grudnia 1926 r. w pozycji 2 §-u 13 budżetu Ministerstwa Skarbu na rok 1926.

Natomiast w części **trzeciej** księgi głównej (§ 7) należy kolumnę 2 za styczeń 1927 r. pozostawić **niewypełnioną,** gdyż pozycja 13 §-u 13 budżetu Ministerstwa Skarbu na rok 1926 obejmowała należności uboczne (podwyżki, kary, odsetki, należytości egzekucyjne) **łącznie** co do pozycyj 1 — 12 §-u 13, a ewentualnie zaległości w zakresie należności ubocznych przy podatkach: spadkowym i od darowizn będą prowadzone w ewidencji w części **trzeciej** księgi głównej opłat **stemplowych** (§ 96 i. s. oraz § 21, ustęp drugi, przepisów przejściowych do i. s.). Wobec tego co do kolumn 17 i 19 „**Wykazu pomocniczego** do księgi głównej podatków: spadkowego i od darowizn" (wzór 1 do niniejszej instrukcji) należy stosować zasady następujące:

a) do końca marca 1927 r. kolumny te nie mają być wypełnione,

b) do dnia 1 kwietnia 1927 r. kolumny te mają być wypełnione tylko w takim razie, jeżeli odpisanie z powodu nienależności lub umorzenia z powodu nieściągalności (kol. 17), względnie nadpłata faktyczna (kol. 19) tyczą się podwyżki lub kary, przypisanej w jednym z ubiegłych okresów budżetowych, ale po 31 grudnia 1926 r. (t. j. przypisanej w K. B. Sp. lub K. B. D.). Odpisania (umorzenia), względnie nadpłaty, tyczące się należności, przypisanych przed dniem 1 stycznia 1927 r. mają być uwidocznione w kol. 14 względnie 16 wykazu pomocniczego do księgi głównej opłat stemplowych (wzór 15 do i. s.).

§ 17. Do podatku spadkowego i od darowizn stosuje się analogicznie §§ 13, 19, 26 i 27 „przepisów przejściowych do i. s.".

## II. Przepisy dla izb skarbowych.

§ 18. W zakresie podatków: spadkowego i od darowizn izby skarbowe stosują analogicznie §§ 138 — 145 i. s.

Rejestr środków odwoławczych należy prowadzić na formularzu według wzoru 28, załączonego do i. s.

Celem prowadzenia „wykazu obejmującego **zwroty nadpłat** w zakresie podatków spadkowego i od darowizn, uiszczonych w bieżącym okresie budżetowym" izba skarbowa posługuje się formularzami według wzoru 29 i 30, załączonych do i. s., zmieniwszy odpowiednio nagłówki kolumn 13 i 14, 16 i 17 oraz 18 i 19. Mają one brzmieć, jak następuje: nagłówek kol. 13 i 14 — „pozycja 14: podatek spadkowy"; kolumna 16 i 17 — „pozycja 15: podatek od darowizn"; kolumna 18 i 19 — „pozycja 16: należności uboczne przy pozycjach 14 i 15".

Część **pierwszą** „półrocznego wykazu czynności w zakresie podatków spadkowego i od darowizn" należy ułożyć według wzoru 2, załączonego do § 12 niniejszej instrukcji, uzupełniwszy ten wzór kolumną wstępną pod nagłówkiem, „Urząd skarbowy". Część **druga** ma obejmować dane jedynie na podstawie rejestru środków odwoławczych w zakresie podatków spadkowego i od darowizn (ustęp drugi niniejszego paragrafu); ma obejmować tylko dwie kolumny z nagłówkami w brzmieniu nagłówków kolumn 17 i 18 wzoru 33, załączonego do i .s.

Nie prowadzi się oddzielnego wykazu kontroli, gdyż wykaz, prowadzony w myśl § 142 i. s. według wzorów 31 i 32 ma obejmować również kontrolę w zakresie podatków spadkowego i od darowizn.

## III. Postanowienia końcowe

§ 19. Instrukcja niniejsza wchodzi w życie z dniem ogłoszenia, z mocą obowiązującą od dnia 1 stycznia 1927 r.

Warszawa, 4 stycznia 1927 r.

**Minister Skarbu:**

(—) *G. Czechowicz.*

WZÓR 1 do §§ 6 i 7.

## WYKAZ POMOCNICZY DO KSIĘGI GŁÓWNEJ

podatków: spadkowego i od darowizn.

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 | 7 | 8 | 9 | 10 | 11 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Data | Pozycja księgi bierczej | | Podatek spadkowy (poz. budżetowa 14) | | | | Podatek od darowizn (poz. budżetowa 15) | | | |
| | | | Poszczególne przypadki odpisania z powodu nienależności lub umorzenia z powodu nieściągalności | | Poszczególne nadpłaty faktyczne | | Poszczególne przypadki odpisania z powodu nienależności lub umorzenia z powodn nieściągalności | | Poszczególne nadpłaty faktyczne | |
| | KBSp | KBD | należności z ubiegłych okresów bud żetowych | należności bieżące | przy należnościach z ubiegłych okresów budżetowych | przy należnościach bieżących | należności z ubiegłych okresów budżetowych | należności bieżące | przy należnościach z ubiegłych okresów budżetowych | przy należnościach bieżących |
| | Złote | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | |

| 12 | 13 | 14 | 15 | 16 | 17 | 18 | 19 | 20 | 21 | 22 |
|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|---|
| Należności uboczne | | | | | | | | | | |
| Suma miesięczna przypisu | | | | | Poszczególne przypadki odpisania podwyżek i kar z powodu nienależności lub ich umorzenia z powodu nieściągalności | | Poszczególne nadpłaty faktyczne przy podwyżkach i karach | | Suma miesięczna uiszczeń należności bieżących | |
| przypis podwyżek i kar w kol. 7 księgi bierczej | odsetki za zwłokę (suma kol. 30 wykazu szczegółowego) | odsetki za odroczenie (suma kol. 31 wykazu szczegół.) | należytości egzekucyjne (suma kol. 32 wykazu szczegół.) | łączny przypis (suma kolumn 12—15 niniejszego wykazu) | należności z ubiegłych okresów budżotowych | przy należnościach bieżących | przy należnościach z ubiegłych okresów budżetowych | przy należnościach bieżących | podwyżki i kary (kol. 29 wykazu szczegółowego) | suma kol. 13—15 oraz 21 wykazu niniejszego |
| Grosze | | | | | | | | | | |
| | | | | | | | | | | |

Wzór №..............................

Min. Skarbu

Urząd Skarbowy P. i O. Sk.
Urząd Opłat Stemplowych.

WZÓR 2 do § 12.

**Półroczny wykaz czynności w zakresie podatków: spadkowego i do darowizn**

za czas od dnia 1 kwietnia do końca września. / od dnia 1 października do końca marca.

| 1 | 2 | 3 | 4 | 5 | 6 |
|---|---|---|---|---|---|
| Rejestr spadków i darowizn | | | | | Uwagi |
| Ilość pozycyj niezałatwionych według stanu z końcem półrocza poprzedniego | Przybyło w półroczu sprawozdawczem pozycyj | Suma kolumn 1 i 2 | Ilość pozycyj załatwionych w półroczu sprawozdawczem | Zaległość końcowa | |
| | | | | | |

# Monopol tytoniowy.

## 18.

### OKÓLNIK

**Kary umowne i ustanie stosunku kontraktowego koncesjonowanych sprzedawców wyrobów tytoniowych z Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego.**

Do wszystkich Izb Skarbowych Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego w Katowicach i Urzędów Skarbowych Akcyz i Monopolów Państwowych.

Stosownie do art. 4 rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 23 maja 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 55, poz. 396) zarządza się co następuje:

**1) Kary umowne.**

§ 1.

Na podstawie art. 69 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) oraz zobowiązań, wynikających z dokumentu koncesyjnego, nakładane będą na sprzedawców wyrobów tytoniowych kary umowne według zasad niżej określonych za przekroczenia obowiązujących przepisów i zarządzeń Władzy, o ile nie podpadają te przekroczenia ani pod przepisy wymienionej ustawy karne jskarbowej, ani też pod przepisy powszechnej ustawy karnej.

**Rodzaje kar umownych.**

§ 2.

Ustanawie się następujące rodzaje kar umownych:
1) kara pieniężna (grzywna konwencjonalna),
2) utrata koncesji:
a) natychmiastowa,
b) za wypowiedzeniem.

**Grzywna konwencjonalna.**

§ 3.

Przekroczenia przepisów normujących sprzedaż wyrobów tytonowych oraz zarządzeń Władz Skarbowych, nie wymienione w ustawie karnej skarbowej, może kompetentna Władza Skarbowa, jeśli za przewinienie nie jest przewidziana surowsza kara w niniejszem rozporządzeniu, karać grzywną konwencjonalną od 5 zł. — 100 zł., stosując, w razie powtórzenia się tego samego przekroczenia, powiększenie kary aż do 200 zł.

Nałożoną grzywnę konwencjonalną należy wpłacić na rachunek Dyrekcji Polskiego Monopolu Tytoniowego w P. K. O. konto Nr. 50200, w ciągu terminu wyznaczonego przez Władzę Skarbową.

**Cofnięcie koncesji za karę.**

§ 4.

Cofnięcie koncesji za karę należy zarządzić jeśli koncesjonarjusz:

a) wydzierżawi lub odstąpi przedsiebiorstwo koncesyjne, albo też wejdzie w stosunek spółki niedozwolonej,

b) ponosi winę fałszywego prowadzenia przepisanych ksiąg, dla wprowadzenia w błąd Władz Skarbowych,

c) pobrał wyroby tytoniowe świadomie nie w wyznaczonym miejscu poborowem, jak również, jeśli hurtownik tytoniowy wydał towar z hurtowni osobom, które nie są przydzielone z poborem do jego hurtowni,

d) nie zastosował się do kilkakrotnych poleceń Władzy Skarbowej,

e) nie uiścił w wyznaczonym terminie prawomocnej grzywny konwencjonalnej, nie otrzymawszy przedtem wyraźnego zezwolenia powołanej władzy na spłatę ratalną lub przedłużenie terminu,

f) popełnił przekroczenie takie, za które już trzykrotnie ukarany został grzywną.

§ 5.

Władza Skarbowa jest we wszystkich powyższych wypadkach także upoważniona zarządzić, według swego uznania, w miejsce natychmiastowego cofniecia, wypowiedzenie koncesji z jednomiesiecznym terminem. Termin wypowiedzenia rozpoczyna sie z dniem po doręczeniu rezolucji dotyczącej wypowiedzenia.

§ 6.

W wypadkach z § 2 d. e. f. może Władza Skarbowa, jeśli uzna za stosowne, w miejsce natychmiastowego cofniecia koncesji lub jednomiesiecznego wypowiedzenia, nałożyć na koncesjonarjusza grzywnę konwencjonalną od 200 do 1000 zł.

§ 7.

Każde orzeczenie karne należy w krótkich słowach, lecz wystarczająco, uzasadnić z powołaniem daty i liczby dokumenu koncesyjnego i odnośnego przepisu względnie zarządzenia, które zostało naruszone oraz rozporządzenia, normującego karę za to naruszenie.

**Odwołanie.**

§ 8.

Przeciw orzeczeniu Władzy Skarbowej może koncesjonarjusz w ciągu 14 dni po doręczeniu orzeczenia wnieść ostemplowane odwołanie do Władzy bezpośrednio wyższej instancji, za pośrednictwem Władzy, która orzeczenie wydała. Rozstrzygnięcie w drugiej instancji jest już prawomocne.

Odwołanie nie ma mocy wstrzymującej.

Jeśli jednak chodzi o cofnięcie lub jednomiesieczne wypowiedzenie koncesji, w takim razie nie wolno opróżnionego miejsca sprzedaży obsadzać definitywnie aż do ostatecznego załatwienia sprawy w administracyjnym toku instancji.

O cofnięciu lub jednomiesięcznem wypowiedzeniu koncesji na hurtownię tytoniową należy bezzwłocznie zawiadamiać Dyrekcję Polskiego Monopolu Tytoniowego, która zdecyduje, czy hurtownia ma być utrzymaną, czy też zwiniętą.

§ 9.

Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego może karę cofnięcia koncesji lub jednomiesięcznego wypowiedzenia, albo nałożoną grzywnę konwencjonalną, wskutek przedstawienia, w drodze łaski, nawet w całości uchylić.

**Przedawnienie.**

§ 10.

Przedawnienie ścigania następuje, jeśli od dnia popełnienia przekroczenia upłynął okres jednego roku, o ile w tym czasie władza skarbowa nie wdrożyła postępowania karnego.

Mimo wdrożonego już postępowania nie można wydać orzeczenia karnego, jeżeli od dnia popełnienia przekroczenia upłynęło dwa lata.

*II. Ustanie stosunku kontraktowego koncesjonowanych sprzedawców wyrobów tytoniowych z Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego.*

§ 11.

Stosunek kontraktowy z koncesjonarjuszem gaśnie przez:

1) cofnięcie koncesji w drodze karnej przewidziane w § 4 niniejszego rozporządzenia, które może być zastąpione jednomiesięcznym wypowiedzeniem (§ 5),

2) rozwiązanie natychmiastowe,

3) wypowiedzenie.

§ 12.

Rozwiązanie stosunku kontraktowega koncesjonarjusza z Dyrekcją Polskiego Monopolu Tytoniowego następuje samo przez się i *bez osobnego zarządzenia Władzy Skarbowej w wypadkach:*

a) śmierci koncesjonarjusza,

b) niewykonywania koncesji z własnej winy przez przeciąg dwóch miesięcy,

c) jeśli przedsiębiorstwo koncesyjne połączone jest z innem skarbowem, komisowem przedsiębiorstwem, które ozstało koncesjonarjuszowi odebrane w drodze cofnięcia koncesji, wypowiedzenia lub rozwiązania stosunku kontraktowego.

§ 13.

Władza Skarbowa *winna* zarządzić rozwiązanie natychmiastowe stosunku kontraktowego jeśli:

a) koncesjonarjusz wstąpi do służby publicznej, choćby w charakterze kontraktowego pracownika, a gdy koncesję posiada kobieta, to również w tym wypadku, gdy wejdzie w związek małżeński,

b) jeśli koncesjonarjusz z powodu marnotrawstwa zostanie postawiony pod kuratelę,

c) w razie prowomocnego ukarania koncesjonarjusza, lub zatwierdzonego jego zastępcy, za naruszenie przepisów w przedmiocie monopolu tyto-

niowego z art. 63, 64, 65, 67, 68 i 70 ustawy karnej skarbowej,

d) jeśli wyjdzie na jaw, że zachodzi zabroniona kumulacja kilku koncesji monopolowych, zabroniona okólnikiem Ministerstwa Skarbu 5 czerwca 1925 r. L. 8752/B/25,

e) jeśli koncesjonarjusz prawomocnie zasądzony zostanie za zbrodnię przestępstwa kradzieży, sprzeniewierzenia, uczestnictwa w tych przedsiębiorstwach, lub za oszustwo, przekupstwo lub usiławanie przekupstwa, albo też za przestępstwa skarbowe, polegające na uszczupleniu dochodu skarbowego, albo na naruszeniu wydanego w stosunku do zagranicy lub W. M. Gdańska zakazu przywozu, wywozu lub przewozu,

f) jeśli w czasie prowadzenia przedsiębiorstwa wyjdzie na jaw niewątpliwie, że już przy nadawaniu koncesji zachodził jeden z powodów wykluczających koncesjonarjusza od nadania koncesji (§ 32 I. K. T.).

§ 14.

Natychmiastowe rozwiązanie stosunku kontraktowego *może* zarządzić Władza Skarbowa:

a) jeśli do majątku koncesjonarjusza otwarto konkurs,

b) jeśli na pobory jego, jako sprzedawcy, lub na gotówkę kasową wdrożono egzekucję,

c) jeśli koncesjonarjusz zostanie postawiony pod kuratelę z powodu obłąkania lub niedołęstwa umysłowego.

W wypadkach tych może Władza Skarbowa w miarę okoliczności zarządzić w miejsce natychmiastowego rozwiązania, kontraktowe wypowiedzenie, albo pozostawić koncesjonarjuszowi dalej przedsiębiorstwo sprzedaży dozwalając na prowadzenie go przez zastępcę. (c).

§ 15.

Jeśli wyjaśnienia stanu rzeczy oczekiwać należy dopiero w późniejszym czasie, a koncesjonarjuszowi nie można narazie pozostawić dalej przedsiębiorstwa, może Władza Skarbowa zarządzić, według swego uznania, prowizoryczne zawieszenie w czynnościach koncesjonarjusza, na czas najwyżej do 6 miesięcy, a po upływie tego czasu przystąpić do ostatecznego rozstrzygnięcia czy, koncesjonarjuszowi należy napowrót przywrócić przedsiębiorstwo sprzedaży, czy też zawarty z nim kontrakt definitywnie rozwiązać.

## Wypowiedzenie koncesji.

§ 16.

Wypowiedzenie koncesji na mocy kontraktu, z trzymiesięcznym terminem, należy zarząrzić w wypadku:

a) jeśli koncesjonarjusz utraci obywatelstwo polskie,

b) jeśli nie zgodzi się na przyznany mu rabat, lub, o ile chodzi o hurtownika, nie zgodzi się na wyznaczony rejon, nie troszczy się o należyte zaopatrzenie względnie nie współdziała z Władzami i Organami Skarbowymi w należytem zaopatrzeniu swego rejonu w wyroby monopolowe.

c) jeśli straci warunki, które mu dawały stanowisko uprzywilejowane przy nadawaniu mu koncesji,

d) gdy wymagają tego bezwarunkowo zarządzenia administracyjne, jak np. zmiany w organizacji sprzedaży.

§ 17.

Nadto może nastąpić wypowiedzenie koncesji na mocy kontraktu, tak ze strony Władzy Skarbowej, jak i ze strony koncesjonarjusza i to w tym ostatnim wypadku także bez podania powodów. Wypowiedzenie ze strony koncesjonarjusza winno być zgłoszone na piśmie podlegającem powinności stemplowej.

§ 18.

Stosunek kontraktowy gaśnie zasadniczo z upływem trzech miesięcy po doręczeniu wypowiedzenia. Dla słusznych powodów może Dyrekcja Polskiego Monopolu Tytoniowego zezwolić na przedłużenie terminu najwyżej do 1-go roku, a na prośbę strony, ewentualnie także na skrócenie terminu wypowiedzenia .

§ 19.

W rezolucji wypowiedzenia należy nadmienić, że dalsze prowadzenie przedsiębiorstwa koncesyjnego, po upływie terminu wypowiedzenia, musiałoby być karane jako przekroczenie skarbowe z art. 66 ustawy karnej skarbowej. Aż do czasu rozpisania licytacji względnie konkursu na ponowne nadanie koncesji, lub do czasu nadania jej z wolnej ręki, wypowiedzenie może być cofnięte.

§ 20.

Koncesjonarjusz może w ciągu 14 dni po doręczeniu rezolucji, którą zarządzono natychmiastowe rozwiązanie stosunku kontraktowego, lub wypowiedzenie, wnieść prośbę do przełożonej Władzy Skarbowej, za pośrednictwem Władzy, która rezolucję wydała, o rozpatrzenie powodów rozstrzygnięcia. W takim wypadku należy się wstrzymać z ponownem obsadzeniem przedsiębiorstwa aż do rozstrzygnięcia prośby.

Powyższe rozporządzenie wchodzące w życie z dniem 1 stycznia 1927 r., zechcą Władze Skarbowe podać do wiadomości, przez Organa Kontroli Skarbowej, wszystkim koncesjonarjuszom hurtowej i detalicznej sprzedaży wyrobów tytoniowych, którzy pod rygorem wypowiedzenia, stwierdzić powinni podpisem w osobnej deklaracji, że rozporządzenie, to przyjęli do wiadomości i wyrażają nań zgodę.

Warszawa, dnia 21 grudnia 1926 r.

Naczelny Dyrektor:

(—) *Ostrowski-Belza.*

# Monopol spirytusowy.

## 19.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 29 listopada 1926 r.

**w sprawie ustalenia podstawowej ceny monopolowej za spirytus w kampanji 1926/27 roku.**

Na zasadzie art. 10 i art. 101 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym w brzmieniu ogłoszonem w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 720) zarządza się co następuje:

§ 1. Podstawową cenę monopolową za spirytus surowy, który w kampanji 1926/27 r. będzie odpędzony i dostarczony na kontyngent zakupu dla Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego, ustala się za 1 hektolitr 100° alkoholu, loco wagon najbliższej od gorzelni, czynnej towarowej stacji kolejowej, względnie loco statek najbliższej przystani, w wysokości następującej:

| | | | |
|---|---|---|---|
| dla woj. | warszawskiego | złotych | 111.20 |
| „ „ | łódzkiego | „ | 100.90 |
| „ „ | kieleckiego | „ | 103.70 |
| „ „ | lubelskiego | „ | 96,80 |
| „ „ | białostockiego | „ | 92.90 |
| „ „ | poznańskiego | „ | 99.90 |
| „ „ | pomorskiego | „ | 99.30 |
| „ „ | wileńskiego | „ | 87.30 |
| „ „ | nowogródzkiego | „ | 88.50 |
| „ „ | poleskiego | „ | 90.50 |
| „ „ | wołyńskiego | „ | 91.30 |
| „ „ | krakowskiego | „ | 109.30 |
| „ „ | lwowskiego | „ | 88.70 |
| „ „ | stanisławowskiego | „ | 85.50 |
| „ „ | tarnopolskiego | „ | 83.90 |
| „ „ | śląskiego | „ | 118,90 |

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 121, poz. 703 z r. 1926).

---

## 20.

## ROZPORZĄDZENIE
**Ministra Skarbu**

z dnia 22 grudnia 1926 r.

**wydane w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu o ustaleniu kosztów własnych spirytusu oczyszczonego, opłaty skarbowej od spirytusu, cen sprzedażnych spirytusu i wódek monopolowych, oraz o dodatkowem opodatkowaniu zapasów.**

Na mocy art. art. 21, 22, 30, 97 ustęp 3 oraz art. 101 ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym w brzmieniu ogłoszonem w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 17 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 720) zarządza się co następuje:

§ 1. Cenę kosztów własnych spirytusu oczyszczonego określa się od 1 stycznia 1927 r. w wysokości 150 zł. za 1 hl. spirytusu 100°.

§ 2. Opłatę skarbową łącznie z udziałem związków komunalnych od 1 hl. spirytusu 100° ustala się od dnia 1 stycznia 1927 r. w wysokości:

a) od spirytusu wyrobionego w kraju . . . . . . . . . . . 750 zł.

b) od spirytusu i przetworów spirytusowych, przewożonych z zagranicy oraz z obszarów, na które ustawa o monopolu spirytusowym nie rozciąga się łącznie z dochodem monopolowym . . . . . 1.000 „

§ 3. A. Od dnia 1 stycznia 1927 r. obowiązują poniżej podane ceny sprzedażne 1 hl. spirytusu monopolowego wydanego w składzie, wyznaczonym przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego:

a) za spirytus oczyszczony do wyrobu wódek czystych . . . . . 990 zł.

b) za spirytus oczyszczony do wyrobu wódek gatunkowych, do wzmocnienia win i soków oraz do wyrobu wszelkiego rodzaju esencyj . . . . . . . . . . 1.125 „

c) za spirytus oczyszczony na cele domowe, lecznicze, naukowe, do wyrobu cukierków i t. p. przedmiotów spożywczych, do naczyń odbiorcy . . . . . . . . . 1.305 „

d) za spirytus oczyszczony dla aptek, szpitali, do wyrobu środków galenowych, oraz do wyrobu alkoholu absolutnego . . . . . . 990 „

e) za spirytus oczyszczony do wyrobu perfum, wody kolońskiej i wszelkiego rodzaju kosmetyków, oraz do wyrobu mydeł glicerynowych . . . . . . . . . . 500 „

f) za spirytus oczyszczony do wyrobu środków leczniczych syntetycznych . . . . . . . . . . 150 „

g) za spirytus surowy lub drugie gatunki rektyfikatu do wyrobu octu 125 „

h) za spirytus oczyszczony na wszelkie inne cele przemysłowe, aniżeli wyżej wymienione . : . . . . 150 „
za spirytus surowy lub poślednie gatunki rektyfikatu na te same cele . . . . . . . . . . . . . 140 „

i) za spirytus podwójnie oczyszczony i niefiltrowany o 10 zł. drożej od cen powyższych.

j) za spirytus podwójnie oczyszczony i filtrowany o 15 zł. drożej od cen powyższych.

B. Za 1 hl. 100° spirytusu skażonego ogólnym środkiem skażającym (denaturat) . . . . . . 130 „

§ 4. Od spirytusu z kampanji 1923/24 zwolnionego przez Dyrekcję Państwowego Monopolu Spirytusowego fabrykom wódek do wewnętrznego obrotu na podstawie art. 97 ustęp 3 ustawy z dn. 31 lipca 1924 r. o monopolu spirytusowym w brzmieniu, ogłoszonem w załączniku do rozporządzenia Ministra Skarbu z dn. 17 września 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 102, poz. 720) obowiązują od dnia 1 stycznia 1927 r. następujące opłaty za 1 hl. 100°:

a) do wyrobu wódek czystych . . 904 zł.
b) do wyrobu wódek gatunkowych . 1.039 „

§ 5. Cenę sprzedażną czystych wódek monopolowych łącznie z butelką od dnia 1 stycznia 1927 r. określa się następująco:

| | | | | |
|---|---|---|---|---|
| a) mocy 40% | 1 ltr. | 0.75 ltr. | 0.5 ltr. | 0.25 ltr. |
| w hurcie | 5.01 | — | 2.58 | 1.34 |
| w detalu | 5.45 | 4.13 | 2.80 | 1.45 |
| b) mocy 45% | 1 ltr. | 0.75 ltr. | 0.5 ltr. | 0,25 ltr. |
| w hurcie | 5.54 | — | 2.81 | 1.48 |
| w detalu | 6.00 | 4.53 | 3.05 | 1.60 |
| c) „Wyborowa" mocy 45° | 1 ltr. | | 0.5 ltr. | 0.25 ltr. |
| w hurcie | 6.24 | | 3.19 | 1.66 |
| w detalu | 6.90 | | 3.50 | 1.80 |

Detaliczna cena wódek czystych, sprzedawanych przez przedsiębiorców prywatnych na terenie, nieobjętym pełnym monopolem spirytusowym, w myśl art. 23 ustawy o monopolu spirytusowym nie może przekraczać powyższych cen detalicznych więcej niż o 10%.

§ 6. Od dnia 1 stycznia 1927 r. obowiązują poniżej podane ceny sprzedażne spirytusu butelkowanego na cele lecznicze i domowe, łącznie z butelką:

| mocy 95% | 1ltr. | 0.5 ltr. | 0.25 lt. |
|---|---|---|---|
| w hurcie | 10.91 | 5.50 | 2.83 |
| w detalu | 11.80 | 5.95 | 3.05 |

§ 7. Od dnia 1 stycznia 1927 r. ustala się następujące ceny sprzedażne spirytusu skażonego ogólnym środkiem i przeznaczonego do ogrzewania, oraz do celów oświetleniowych i napędowych loco skład sprzedawcy, bez naczynia:

| I. rozlanego do naczyń | | | | | | II. do naczyń odbiorcy w ilości ponad 20 ltr., locoskład sprzedawc |
|---|---|---|---|---|---|---|
| a) mocy 92° | 20 L. | 10 L. | 5 L. | 1 L. | 0.5 L. | 130 zł. za hl |
| w hurcie | 29.92 | 14.97 | 7.49 | 1.51 | 0.76 | objętościowy |
| w detalu | 35.20 | 17.60 | 8.80 | 1.76 | 0.89 | przy 12° R |
| b) mocy 95° | 20 L. | 10 L. | 5 L. | 1 L. | 0.5 L. | 134 zł. za hl. |
| w hurcie | 30.72 | 15.36 | 7.69 | 1.55 | 0.78 | objętościowy |
| w detalu | 36.— | 18.— | 9.— | 1.80 | 0.91 | przy 12° R. |

§ 8. Zapasy spirytusu, które w dniu 1 stycznia 1927 r. znajdować się będą na składzie w prywatnych fabrykach wódek, czy to w postaci czystej, czy to w półfabrykatach lub gotowych wyrobach, jak również w sokach, morsach i t. p., podlegają dodatkowemu opodatkowaniu, mianowicie:

a) spirytus przeznaczony do wyrobu wódek czystych, oraz zawarty w półfabrykatach wódek czystych i gotowych wyrobach, po 154 zł. za hl. 100°.

Przez wódki czyste rozumie się jedynie wyroby nie zawierające oprócz spirytusu i wody żadnych innych domieszek;

b) spirytus przeznaczony do wyrobu wódek gatunkowych oraz zawarty w gotowych wyrobach, półfabrykatach, sokach, morsach i t. p. po 175 zł. za hl. 100°;

c) spirytus do celów leczniczych i domowych, rozlany do butelek i znajdujący się w prywatnych hurtowniach i miejscach detalicznej sprzedaży po 193 zł. za hl. 100°.

§ 9. Dodatkowemu opodatkowaniu według norm. określonych w § 8, podlegają również te zapasy wyrobów wódczanych, jakie w dniu wejścia w życie niniejszego rozporządzenia znajdować się będą we wszystkich zakładach sprzedaży takich wyrobów (hurtowych i fabrycznych składach, detalicznych sprzedażach, restauracjach i t. p.), dalej zapasy spirytusu i wódek u osób prywatnych, o ile wynoszą więcej niż 10 litrów 100° spirytusu, wreszcie przesyłki spirytusu i wódek, które według dokumentów przewozowych wysłane były przed dniem 1 stycznia 1927 r. i w tym dniu lub po tym terminie podjęte zostały przez odbiorcę.

§ 10. Inspektorzy Kontroli Skarbowej obowiązani są niezwłocznie po ukończeniu czynności w fabrykach wódek w dniu 31 grudnia 1926 r. przystąpić do zbadania zapasów spirytusu w fabrykach wódek, obliczyć dodatkowo przypadający podatek i wyniki wpisać do sporządzonego w 2 egzemplarzach protokułu oraz do ksiąg obrachunkowych fabryk. Jeden egzemplarz protokółu winien być doręczony odbiorcy, który obowiązany będzie obliczony dodatkowy podatek wpłacić do Kasy Skarbowej do dnia 14 stycznia 1927 r. włącznie; drugi egzemplarz należy dołączyć do ogólnego sprawozdania.

§ 11. Właściciele prywatnych hurtowni i miejsc detalicznej sprzedaży oraz prywatne osoby winny złożyć do dnia 5 stycznia 1927 r. włącznie właściwemu Inspektorowi lub Oddziałowi Kontroli Skarbowej zgłoszenie w 2 egzemplarzach o zapasach spirytusu, przeznaczonego do celów domowych i leczniczych, oraz wyrobów wódczanych, posiadanych w dniu 1 stycznia 1927 r.

Odbiorcy przesyłek, wysłanych przed dniem 1 stycznia 1927 r., a odebranych po tym terminie, są obowiązani zgłosić je właściwemu Inspektorowi lub Oddziałowi Kontroli Skarbowej w przeciągu 2 dni po odbiorze.

**Zgłoszenie zapasów ma zawierać dane co do ilości i mocy spirytusu i wyrobów wódczanych, tudzież imię i nazwisko właściciela i miejsce przechowywania wyrobów.**

§ 12. Urzędnicy Kontroli Skarbowej obowiązani są niezwłocznie po ukończeniu czynności w prywatnych hurtowniach i miejscach detalicznej sprzedaży w dniu 31 grudnia 1926 r. przystąpić do sprawdzenia zapasów spirytusu na cele domowe i lecznicze oraz wyrobów wódczanych w wymienionych zakładach, nie oczekując nadesłania zgłoszenia.

O transportach spirytusu i wyborów wódczanych, wysłanych przed dniem 1 stycznia 1927 r. miejscowa Kontrola Skarbowa winna niezwłocznie zawiadomić Kontrolę Skarbową miejsca odbioru,

szczególnie zaś o takich, które mogą być otrzymane po dniu 1 stycznia 1927 r.

Wszelkie czynności, związane ze składaniem zgłoszeń i sprawdzaniem zapasów spirytusu na cele lecznicze i domowe, oraz wyrobów wódczanych w przedsiębiorstwach handlowych, w fabrykach wódek, oraz u osób prywatnych, winny być zakończone najpóźniej do dnia 10 stycznia 1927 r.

§ 13. Na obydwóch egzemplarzach sprawdzonego zgłoszenia urzędnik Kontroli Skarbowej winien wpisać przypadającą kwotę dodatkowego podatku.

Jeden egzemplarz zgłoszenia należy pozostawić przedsiębiorcy, który obowiązany będzie wpłacić dodatkowy podatek do dn. 14 stycznia 1927 r. do Kasy Skarbowej, pokwitowanie zaś przedstawić właściwemu Urzędowi Skarbowemu Akcyz i Monopolów Państwowych; urząd ten po sprawdzeniu danych, otrzymanych od Inspektorów Kontroli Skarbowej, przedstawi je przy ogólnym wykazie właściwej Izbie Skarbowej.

Izba Skarbowa winna przedstawić Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego sumaryczne zestawienie obliczonej i ściągniętej oraz pokredytowanej opłaty.

§ 14. Urząd Skarbowy Akcyz i Monopolów Państwowych może na prośbę obowiązanych do uiszczenia dodatkowego podatku zezwolić na spłacenie należnej kwoty w 6 ratach miesięcznych z zastrzeżeniem uiszczenia 6% w stosunku rocznym; wykaz takich odroczeń przedstawi Urząd Izbie Skarbowej do dnia 30 stycznia 1927 r.

§ 15. Osoby, winne zaniedbania zgłoszenia, przewidzianego w § 10 i 11 niniejszego rozporządzenia lub zgłoszenia spirytusu i wyrobów wódczanych w zmniejszonej więcej niż o 5% ilości, stwierdzonej urzędownie, podlegają karze przewidzianej w art. 86 ustawy karnej skarbowej z 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609).

§ 16. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

(Dz. U. R. P. z d. 30 grudnia 1926 r. Nr. 128, poz. 765).

---

## 21.

## OKÓLNIK

**Do**
**Izby Skarbowej Wydz. IV. w Białymstoku, Lublinie, Krakowie, Warszawie, Łodzi, Kielcach Poznaniu i Grudziądzu.**
**„Śląskiego Urzędu Wojewódzkiego Wydz. Sk.“ w Katowicach.**

Z dniem wprowadzenia pełnego monopolu spirytusowego na obszarach wymienionych w rozporządzeniu Ministra Skarbu z dnia 25 sierpnia b. r. (Dz. U. R. P. Nr. 90, poz. 517) tracą moc wydane przez Izby Skarbowe na podstawie rozporządzeń Ministerstwa Skarbu z dnia 30 stycznia 1925 r. L. 1859/25. DAM. (dz. urz. M. Sk. Nr. 7, poz. 130) i okólnika Dyrekcji Państwowego Monopolu Spirytusowego z dnia 8 kwietnia 1925 L. 39.II. (dz. urz. M. Sk. Nr. 14, poz. 398) dodatkowe uprawnienia na hurtową sprzedaż spirytusu do celów domowych i leczniczych, gdyż sprzedaż hurtowa wyrobów monopolu spirytusowego na tych obszarach — odbywać się będzie wyłącznie w hurtowniach państwowych lub komisowych.

Utrata uprawnień, o których mowa — nie pozbawia koncesjonarjuszy prawa sprzedaży wyrobów wódczanych pochodzących z prywatnych fabryk wódek, z zastrzeżeniami zawartemi w § 3 powołanego wyżej rozporządzenia z dnia 25 sierpnia b. r.

O powyższem należy bezzwłocznie zawiadomić podwładne Urzędy i zainteresowanych hurtowników.

(—) *Leśniowski.*
Kierownik Departamentu.

---

# Przepisy celne.

## 22.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH

z dnia 30 listopada 1926 r.

**w sprawie uzupełnienia artykułu 15 rozporządze-**
**Lublinie, Krakowie, Warszawie, Łodzi, Kielcach,**
**nia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej.**

Na zasadzie artykułu 7 ustęp e) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w sprawie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt 1, ustęp a, rozdziału II artykułu 15 rozporządzenia z dnia 11 czerwca 1920 r. o taryfie celnej (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) w brzmieniu, ustalonem rozporządzeniem z dnia 14 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 435), wymieniający artykuły wolne przy przywozie i wywozie od wszelkich opłat manipulacyjnych, uzupełnia się przez dodanie przed wyrazami: „piasek i glina“ — słów: „oraz przeznaczone dla kopalń węgla“.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*

Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *Niezabytowski.*

---

## 23.

## ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 27 grudnia 1926 r.

**w sprawie opłat za kontrolę stałą nad nieurzędowemi składami celnemi.**

Na zasadzie rozd. VIII art. 15 rozporządzenia o taryfie celnej z dnia 11 czerwca 1920 r. (Dz. U. R. P. Nr. 51, poz. 314) w brzmieniu ustalonem rozporządzeniem Ministrów Skarbu oraz Przemysłu i Handlu z dnia 14 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 76, poz. 435) otrzymuje § 2 p. 1 a. rozporządzenia z dnia 17 lipca 1926 r. w sprawie opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonarjuszów zarządu ceł poza obrębem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowemi oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 426) następujące brzmienie:

**§ 1.** „§ 2 p. 1 a. stałą w kwocie równającej się uposażeniu urzędnika państwowego według VIII st. sł. szczebla a.

Opłatę pobiera się ćwierćrocznie zgóry".

**§ 2.** Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie w dniu 1 stycznia 1927 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 130, poz. 781 z r. 1926).

## 24

## PRZEPISY WYKONAWCZE

**do rozporządzenia Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 24 września 1926 r. w spawie zwrotu ceł przy wywozie karbidu, azotniaku, oraz azotanu amonu (Dz. U. R. P. Nr. 101 poz. 585 z 1926 r.).**

§ 1.

Do dokonania odprawy celnej w wywozie karbidu, azotniaku i azotanu amonu oraz do wystawiania kwitów wywozowych i przyjmowania tych kwitów do uiszczenia należności celnych (§ 2 i 3 rozporządzenia z dn. 24 września 1926 r.) upoważnia się następujące urzędy celne: Chorzów, Rybnik, Sośnica, Katowice, Sosnowiec, Kraków, Łódź, Warszawa, Zwadroń.

Faktyczny występ wymienionych wytworów może się odbywać jedynie przez graniczne kolejowe oraz morskie urzędy celne.

§ 2.

Odprawa celne wywożonych towarów odbywa się w urzędach celnych granicznych ewentualnie na żądanie ekspertów w fabryce przy załadowaniu do wagonów.

§ 3.

Urzędy celne, wymienione w § 1, dokonywują odprawy na podstawie deklaracji wywozowych, wystawionych przez stronę w 3 egzemplarzach według ustalonego wzoru (Dz. U. R. P. 1926 r. Nr. 10, poz. 68) z dołączeniem specyfikacji fabrycznej, zaopatrzonej w miarodajny podpis zarządu fabryki oraz jej stempel. W specyfikacji tej winny być wyszczególnione: data wystawienia, Nr. wagonu, ilość collis, ich opakowanie i cechy, ścisła nazwa towaru waga brutto i netto każdego rodzaju towaru.

§ 4.

a) o ile na żądanie ekspertera odprawa celna ma się odbyć w składzie fabrycznym, Urząd Celny deleguje urzędnika do wskazanego składu, gdzie znajduje się towar, przygotowany do wywozu, w celu dokonania odprawy.

b) Przy odprawie stwierdza się ilość collis, ich opakowanie i cechy, wagę brutto i netto oraz zawartość każdego colli, jak również ogólną wagę netto zgłoszonego do wywozu towaru. Wynik rewizji zaznacza urzędnik celny w deklaracji wywozowej.

c) Po skończonej rewizji, w obecności urzędnika, towar ma być załadowany do wagonu, poczem urzędnik nakłada na wagon względnie na oddzielne collis zamknięcie celne (plomby) i wydaje stronie egzemplarz I deklaracji wywozowej za pokwitowaniem na egzemplarzu III, pozostającym w urzędzie celnym wraz ze specyfikacją. Na wszystkich trzech egzemplarzach deklaracji zaznacza rewidujący urzędnik Nr. wagonu, do którego został załadowany towarz, oraz ilość nałożonych plomb.

d) W razie załadowania towaru do kilku wagonów winna być sporządzona oddzielna specyfikacja fabryczna oraz deklaracja wywozowa na każdy wagon.

e) Oplombowany wagon wraz z otrzymaną deklaracją winien być dostawiony staraniem i kosztem strony do jednego z granicznych kolejowych względnie morskich urzędów celnych.

f) Wyjściowy graniczny urząd celny, stwierdziwszy, iż zamknięcia celne (plomby) są nienaruszone, wypuszcza przesyłkę zagranicę, a fakt występu przesyłki potwierdza na deklaracji, poczem przesyła ją pocztą (listem poleconym) do urzędu celnego, który dokonał odprawy.

g) W razie dostarczenia wagonu z naruszonem zamknięciem celnem, urząd celny winien sprawdzić zawartość wagonu według deklaracji, przyczem wypuszcza przesyłkę zagranicę bez zastrzeżeń, o ile nie ujawni niezgodności; w wypadkach zaś ujawnienia braku wagi, wypuszcza również przesyłkę zagranicę po ustaleniu jednak ilości, której brak.

h) Gdyby sprawdzenie wykazało niezgodność rodzaju towaru, urząd wyjściowy nie potwierdza deklaracji.

j) W obu tych wypadkach ujawnienia niezgodności sporządza się osobny protokół przy udziale ajenta kolejowego ewentualnie strony

Protokół ten dołącza się do deklaracji, przesyłanej do urzędu celnego pierwotnej odprawy

k) Zakwestjonowaną przesyłkę strona może ponownie zgłosić w tymże urzędzie celnym do odprawy wywozowej na podstawie nowej deklaracji celnej, a Urząd Celny odpraw iprzesyłkę na ogólnej zasadzie, jako zwykłą.

§ 5.

O ile na żądanie strony odprawa celna ma się odbyć na granicy w jednym z granicznych urzędów celnych, wymienionych w § 1, strona, względnie kolejowa Ajencja Celna po nadejściu przesyłki do granicznego urzędu celnego zgłasza ją w urzędzie celnym na ogólnych zasadach, podając deklarację w 3 egzemplarzach z dołączeniem specyfikacji fabrycznej. Urząd celny po sprawdzeniu transportu, jak wskazano w § poprzednim, podaje wynik rewizji we wszystkich 3 egzemplarzach deklaracji i wypuszcza przesyłkę zagranicę, potwierdzając na deklaracji fakt wystepu.

W razie ujawnienia niezgodności przesyłki z dołączoną do deklaracji specyfikacją fabryczną co do jakości towaru, urząd celny wstrzymuje wystawienie kwitu wywozowego; natomiast w razie ujawnienia większej ilości, wystawi kwit wywozowy tylko na ilość wymienioną w specyfikacji niewstrzymując wywozu całej przesyłki, a przy ujawnieniu mniejszej ilości — tylko na tą ilość.

UWAGA. O ile pierwotna odprawa celna odbywa się w granicznym urzędzie celnym, przez który towar wystąpi zagranicę, deklaracja celna może obejmować dowolną ilość wagonów.

§ 6.

a) Na podstawie potwierdzonej deklaracji wywozowej urząd celny pierwotnej odprawy wystawia w dwóch egzemplarzach „kwit wywozowy" na druku według wzoru Nr. 2, dołączonego do § 9 rozporządzenia Min. Skarbu z dnia 11 lipca 1925 r. (Dz. U. R. P. Nr. 73, poz. 509).

b) Jeden egzemplarz kwitu wywozowego doręcza Urząd Celny stronie, drugi zaś pozostaje w aktach Urzędu Celnego.

c) Na wniosek strony kwota cła, przypadająca do zwrotu od danej przesyłki, może być podzielona na kilka części i na każdą taką część wystawiony oddzielnie kwit wywozowy.

d) Urząd Celny odprawy zamieszcza o wydanych kwitach adnotacje na wszystkich 3 egzemplarzach deklaracji celnej, a same kwity oraz deklarację celną II (kwit deklaracyjny) wydaje stronie za pokwitowaniem na deklaracji I (orygin.).

§ 7.

Kwit wywozowy będzie przyjmowany do uiszczenia wyłącznie cła (a nie ubocznych należności) i tylko w całej kwocie, na którą opiewa.

§ 8.

Kierownik urzędu celnego odprawy, jak również osoby, upoważnione do lustracji urzędów celnych, mogą sprawdzać wyniki pierwotnych odpraw drogą powtórnej rewizji.

W wypadkach uzasadnionego podejrzenia powtórna rewizja przesyłek, odprawionych w wewnętrznych urzędach celnych, może być dokonana również i w urzędach wyjściowych.

§ 9.

Koszty delegowania urzędnika do przeprowadzenia odprawy celnej wywożonego towaru w fabrykach, ponosi eksporter według norm, jakie delegowanemu przysługują na mocy przepisów rozporządzenia Ministra Skarbu z dnia 17 lipca 1926 r. w sprawie opłat za wykonywanie czynności przez funkcjonarjuszów Zarządu Ceł poza obrębem miejsca urzędowego lub w czasie poza godzinami urzędowemi, oraz za konwojowanie i strzeżenie towarów (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 426), uiszczając koszty te zgóry za każdą delegację.

Warszawa, dnia 16 grudnia 1926 r.

Minister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*

---

## 25.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH

z dnia 23 grudnia 1926 r.

**w sprawie ulgi celnej na saletrę wapniową.**

Na podstawie art. 7 punkt b) ustawy z dnia 31 lpca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Do saletry wapniowej, wymienionej w pozycji 103 punkt 3 taryfy celnej, zawartej w załączniku do rozporządzenia Ministrów Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa i Dóbr Państwowych z dnia 30 października 1925 r. w sprawie częściowej zmiany taryfy celnej z dnia 26 czerwca 1924 r. (Dz. U. R. P. Nr. 113, poz. 800) stosuje się następującą ulgę celną: Poz. 103 p. 3. Saletra wapniowa (azotan wapnia) . . . . . bez cła.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia i obowiązuje w ciągu trzech miesięcy od dnia ogłoszenia.

Mnister Skarbu:
(—) *G. Czechowicz.*
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z dnia 22 grudnia 1926 r. Nr. 127, poz. 747).

---

## 26.

### Okólnik L. DC/11902/II/26.

**w sprawie postępowania w wypadkach otaryfowania towaru, wątpliwych dla urzędu celnego.**

**Do**
wszystkich Dyrekcji Ceł i Urzędów Celnych oraz Inspektoratu Ceł w Gdańsku.

Wobec zapytania jednego z urzędów celnych jak należy postępować w wypadkach, kiedy strona zgadza się z wynikiem rewizji celnej, względnie z orzeczeniem stałej komisji w sprawie otaryfowania towaru, i podejmuje towar po uiszczeniu należności celnych, a jednak urząd celny ma wątpliwości co do tegoż otaryfowania, Miinsterstwo Skarbu wyjaśnia, że w takich wypadkach należy, w myśl postanowień rozporządzenia z dn. 9 kwietnia 1926 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 37, poz. 238), przed podjęciem towaru przez stronę odebrać od tegoż próbki wsposób, przepisany w paragrafie 31 roz-

porządzenia o postępowaniu celnem (Dz. Ust. R. P. Nr. 11, poz. 64 z 1921 r.), celem przedstawienia próbek Ministerstwu Skarbu do rozstrzygnięcia, a od strony odebrać zobowiązanie co do pokrycia niedoboru na wypadek, gdyby decyzja Ministerstwa Skarbu wypadła dla niej niekorzystna (pkt. f. § 1 rozporz. z dn. 9 kwietnia 1926 r.)

Przypomina się, że zgodnie z § 31 rozporz. o postęp. celnem, próbki towaru winny być wydzielane w obecności strony i przedstawiane Ministerstwu Skarbu przy specjalnych kartkach, podpisanych przez urzędników rewidujących oraz stronę, a przypieczętowanych do próbek pieczęcią strony i urzędu celnego.

Warszawa, dnia 29 grudnia 1926 r.

Kierownik Departamentu Ceł:
(—) *Dr. Rasiński.*

## 27.

### Okólnik Nr. DC/11644/II/26.

z dnia 27 grudnia 1926 r.

**w sprawie książeczek z przepustkami granicznemi dla samochodów i motocykli (carnet de passages douanes).**

Do wszystkich Dyrekcji Ceł i Urzędów Celnych.

Automobil Klub Polski zawiadomił, że do umowy zbiorowej o wydawaniu swym członkom książeczek z przepustkami granicznemi dla samochodów i motocykli (carnet de passages en donanes) przystąpiły:

a) Automobile Club Royal de Bulgarie w Sofji i

b) Latwijas Automobilu un Aero-Clubs w Rydze.

Wobec powyższego poleca się uznawać książeczki z przepustkami wydawane przez te Kluby narówni z książeczkami wydawanemi przez kluby automobilowe wymienione w okólniku Nr. DC/9481 II/26 z dnia 12 października 1926 r. (Dz. Urz. Min. Sk. Nr. 26, poz. 301).

Warszawa, dnia 27 grudnia 1926 r.

Kierownik Departamentu Ceł:
(—) *Dr. Rasiński.*

## 28.

### Okólnik DC/17825/III/26.

Do Dyrekcji Ceł
w Warszawie, Wilnie, Poznaniu, Mysłowicach, Lwowie, Gdańsku.

W ślad okólnika L. DC/15621/III/26 poleca się podać do wiadomości podległych urzędów celnych, że stosowanie do protokółu końcowego umowy handlowej polsko-czechosłowackiej (Dz. U. R. P. Nr. 111, p. 644, strona 1261) stawka celna konwencyjna na łopaty, rydle i motyki wynosi zł. 25 od 100 kg. na przeciąg 13 miesięcy od daty wejścia w życie konwencji polsko-czechosłowackiej t. j. do dnia 5 grudnia 1927 r. włącznie.

Warszawa, dnia 17 grudnia 1926 r.

Kierownik Departamentu Ceł:

## 29.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRÓW: SKARBU, PRZEMYSŁU I HANDLU ORAZ ROLNICTWA I DÓBR PAŃSTWOWYCH

z dnia 22 grudnia 1926 r.

**o ulgach celnych.**

Na podstawie art. 7 punkt b, ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. w przedmiocie uregulowania stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy przywozie maszyn i aparatów, niewyrabianych w kraju, a stanowiących część składową nowoinstalowanych kompletnych urządzeń oddziałów zakładów przemysłowych lub mających służyć do obniżenia kosztów względnie zwiększenie produkcji przemysłowej i rolnej, może być stosowane cło ulgowe, wynoszące 20% cła normalnego.

Minister Skarbu, w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu, orzeka, które maszyny i aparaty odpowiadają wymogom niniejszego paragrafu.

§ 2. Prolonguje się do dnia 30 czerwca (włącznie) 1927 r. ważność pozwoleń Ministerstwa Skarbu, wydanych na podstawie rozporządzeń o ulgach celnych z dnia 23 lipca 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 74, poz. 430) i z dnia 30 października 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 112, poz. 650).

§ 3. Za towary, które na podstawie niniejszego rozporządzenia mogłyby korzystać z ulg celnych, lecz które zostaną oclone w czasie od dnia 1 stycznia 1927 r. do dnia 30 czerwca 1927 r. (włącznie) bez zastosowania ulg celnych, może być zwrócona różnica należności między cłem normalnem a ulgowem, o ile tożsamość maszyn i aparatów zostanie stwierdzona przy ocleniu.

§ 4. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1-ym stycznia 1927 r. i obowiązywać będzie do dnia 30 czerwca (włącznie) 1927 roku.

(—) *G. Czechowicz.*
Ministre Skarbu:
Minister Przemysłu i Handlu:
(—) *E. Kwiatkowski.*
Minister Rolnictwa i Dóbr Państwowych:
(—) *K. Niezabytowski.*

(Dz. U. R. P. z d. 30 grudnia 1926 r. Nr. 123, poz. 769).

# Przepisy Karne.

## 30.

### ROZPORZĄDZENIE MINISTRA SKARBU

z dnia 6 grudnia 1926 r.

**w sprawie upoważnienia urzędów celnych do przeprowadzania śledztw i rozstrzygania spraw karno-skarbowych oraz ustalenia okręgów ich terytorjalnej właściwości.**

Na podstawie art. 144 ust. 4 ustawy karnej skarbowej z dnia 2 sierpnia 1926 r. (Dz. U. R. P. Nr. 105, poz. 609) oraz § 4 rozporządzenia Ministrów Skarbu i Sprawiedliwości z dnia 15 listopada 1926 r. o wykonaniu ustawy karnej skarbowej (Dz. U. R. P. Nr. 120, poz. 693) upoważnia się do przeprowadzania śledztw oraz rozstrzygania spraw wymienione niżej urzędy celne i zarazem ustala się ich

§ 1.

| Na obszarze Dyrekcji Ceł | Siedziba i klasa Urzędu celnego | Okrąg jurysdykcyjny obejmuje |
|---|---|---|
| Warszawa | Warszawa I kl. | Województwo Warszawskie z wyłączeniem powiatu Mławskiego i Przasnyskiego, oraz całe Województwo Lubelskie |
| | Łódź I kl. | Województwo Łódzkie z wyłączeniem powiatu Wieluńskiego |
| | Sosnowiec I kl. | Województwo Kieleckie |
| | Grajewo I kl. | Województwo Białostockie z wyłączeniem powiatu Suwalskiego, Sejneńskiego, Augustowskiego i Grodzieńskiego |
| | Zdołbunów I kl. | Województwo Wołyńskie |
| | Mikaszewicze I kl. | Województwo Poleskie |
| | Praszka II kl. | Powiat Wieluński |
| | Chorzele II kl. | Powiaty: Mławski i Przasnyski |
| Wilno | Wilno I kl. | Powiaty: Wilno, Oszmiany, Lida, Wołożyn, Nowogródek i Słonim |
| | Turmont I kl. | Powiaty: Bracław i Święciany |
| | Zahacie I kl. | Powiaty: Dzisna i Duniłowicze |
| | Olechnowicze I kl. | Powiat Wilejka |
| | Stołpce I kl. | Powiaty: Stołpce, Nieśwież, Baranowicze |
| | Raczki II kl. | Powiaty: Augustów, Suwałki, Sejny i Grodno |
| Poznań | Kępno I kl. | Powiaty: Kępno, Ostrzeszów |
| | Zduny I kl. | Powiaty: Odolanów, Krotoszyn, Ostrów, Pleszew |
| | Rawicz I kl. | Powiaty: Rawicz, Gostyń, Koźmin, Jarocin |
| | Leszno I kl. | Powiaty: Leszno, Wolsztyn, Smigiel |
| | Zbąszyn I kl. | Powiaty: Nowy Tomyśl, Międzychód, Szamotuły |
| | Drawski Młyn I kl. | Powiaty: Czarnków, Chodzież |
| | Miasteczko I kl. | Powiat Wyrzysk |
| | Bydgoszcz I kl. | Powiaty: Bydgoszcz, Szubin, Chełmno, |
| | Poznań I. kl. | Powiaty: Poznań, Kościan, Śrem, Środa, Września, Witkowo, Gniezno, Grodzisk, Oborniki, Wągrowiec, Żnin, Mogilno, Strzelno |
| | Chojnice I kl. | Powiaty: Chojnice, Tuchola, Sępolno |
| | Strzebielino I kl. | Powiaty: Kościerzyna, Kartuzy, Wejherowo z wyjątkiem 2 klm. od wybrzeża |
| | Gdynia I kl. | Powiaty: Puck i z powiatu Wejherowo wybrzeże morskie 2 klm. wewn. kraju |
| | Tczew I kl. | Powiaty: Tczew, Gniew, Starogard |
| | Grudziądz I kl. | Powiaty: Grudziądz, Świecie |
| | Jamielnik I kl. | Powiat Lubawa |
| | Rakowice I kl. | Powiat Działdowo |
| | Toruń I kl. | Powiaty: Toruń, Inowrocław, Wąbrzeźno, Brodnica |

| Na obszarze Dyrekcji Ceł | Siedziba i klasa Urzędu celnego | Okrąg jurysdykcyjny obejmuje |
|---|---|---|
| Lwów | Oświęcim I kl. | Powiaty: Biała, Chrzanów, Oświęcim, Wadowice |
| | Kraków I kl. | Powiaty: Bochnia, Kraków miasto i powiat, Wieliczka, Myślenice |
| | Tarnów I kl. | Powiaty: Brzesko, Dąbrowa, Mielec, Pilzno, Ropczyce, Tarnów, Kolbuszowa, Rzeszów |
| | Muszyna I kl. | Powiaty: Gorlice, Grybów, Jasło, Limanowa, Nowy Sącz |
| | Przemyśl I kl. | Powiaty: Brzozów, Cieszanów, Dobromil, Jarosław, Łańcut, Mościska, Nisko, Przemyśl, Przeworsk, Tarnobrzeg, Strzyżów, Lubaczów |
| | Lwów I kl. | Powiaty: Bóbrka, Gródek Jag., Jaworów, Lwów miasto i powiat, Rawa, Rudki, Sokal, Stryj, Żółkiew, Żydaczów, Brzeżany, Kamionka, Przemyślany, Radziechów, Złoczów, Brody |
| | Łupków I kl. | Powiaty: Krosno, Lisko, Sanok |
| | Ławoczne I kl. | Powiaty: Skole, Dolina |
| | Stanisławów I kl. | Powiaty: Bohorodczany, Buczacz, Kałusz, Nadwórna, Rohatyn, Stanisławów, Tłumacz, Podhajce |
| | Sniatyn-Załucze I kl. | Powiaty: Horodenka, Kołomyja, Sniatyn |
| | Skała n/Zbrucz. I kl. | Powiaty: Zaleszczyki, Borszczów, Czortków |
| | Husiatyn I kl. | powiaty: Husiatyn, Trembowla |
| | Podwołoczyska I kl. | Powiaty: Skała, Tarnopol, Zbaraż, Zborów |
| | Czarny Dunajec II kl. | Powiaty: Ziemia Orawska, a z powiatu Nowy Targ część zachodnia od gościńca Chabówka—Nowy Targ—Poronin—Zakopane—przez Giewont do granicy |
| | Niedzica II kl. | Powiaty: Ziemica Spiska, a z powiatu Nowy Targ część wschodnia po stronie gościńca Chabówka—Nowy Targ—Poronin—Zakopane w przedłużeniu przez Giewont do granicy |
| | Zwardoń II kl. | Powiaty: Żywiec—Maków |
| | Sianki II kl. | Powiaty: Drohobycz, Sambor Stary, Sambor N. Turka |
| | Kuty II kl. | Powiaty: Kosów, Peczeniżyn |
| Mysłowice | Chebzie I kl. | Okrąg sądu pow. w Rudzie |
| | Chorzów I kl. | Okrąg sądu pow. w Królewskiej Hucie |
| | Katowice I kl. | Okręgi sądów pow. w Katowicach i Mikułowie |
| | Lubliniec I kl. | Okręgi sądów pow. w Lublińcu i Tarnowskich Górach |
| | Mysłowice I kl. | Okrąg sądu pow. w Mysłowicach |
| | Rybnik I kl. | Okręgi sądów pow. w Rybniku, Zorach i Wodzisławiu |
| | Cieszyn I kl. | Okrąg sądu pow. w Cieszynie |
| | Bielsko I kl. | Okręgi sądów pow. w Bielsku, Strumieniu i Pszczynie |

§ 2. Brak upoważnienia do przeprowadzania śledztw i rozstrzygania spraw nie pozbawia urzędu kompetencji do wykonywania czynności określonych w art. 147 — 149 u. k. s., i nie jest również przeszkodą przyjęcia od obwinionego prośby względnie spisania z nim protokółu co do dobrowolnego poddania się karze (art. 176 — 181 u. k. s.) oraz przyjęcia i zarachowania złożonej w tym celu kwoty. Samo jednak rozstrzygnięcie prośby należy do urzędu, właściwego w myśl § 1 niniejszego rozporządzenia,

i w tym celu przesyła się temu urzędowi rzeczoną prośbę względnie protokół przy podaniu dat zarachowania przyjętej kwoty.

§ 3. rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1927 r.

(—) *G. Czechowicz.*

(Dz. U. R. P. Nr. 122, poz. 708 z r. 1926).

# Wiadomości nieurzędowe.

KOMUNIKAT Nr. 30.

Z powodu śmierci członka Kasy Jana Kobierzyckiego w dniu 5 grudnia 1926 r., Eugenjusza Soleckiego w dniu 14 grudnia 1926 r., Kasa wypłaciła zapomogę w kwocie 1200 zł. wobec czego należy się od każdego udziału po 2 zł.

Jednocześnie na administrację na 1927 r. należy się tymczasowo po 2 zł. od udziału.

Zawiadamiając o powyższem Kasa prosi o wpłacenie należnych składek do P.K. O. na konto czekowo Kasy 3477 (trzy tysiące czterysta siedemdziesiąt siedem).

Drukarnia Państwowa. Miodowa Nr. 22. Nr. 34967. 5.I. 1927. 6000.